Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

www.TheJoyWithin.org

Uyanmış Hayal Gücü ve Araştırma

NEVILLE GODDARD

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM - HAYALİNİZ KİM?

İKİNCİ BÖLÜM - MÜHÜRLÜ TALİMATLAR

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM - İÇ DÜNYANIN KARAYOLLARI

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM - REVİZYON BUDAMA MAKASLARI

BEŞİNCİ BÖLÜM - CENNETİN PARALARI

ALTINCI BÖLÜM - İÇİMDE

YEDİNCİ BÖLÜM - YARATILIŞ BİTTİ

SEKİZİNCİ BÖLÜM - TANRI'NIN GÖZÜ ELMASI

ARAŞTIRMA

“Hayal gücü, bu Bitkisel Evrenin soluk bir gölgesinden başka bir şey olmadığı gerçek ve ebedi dünya. İnsan hayatı Sanat ve Bilimden başka nedir ki?”

WILLIAM BLAKE, Kudüs

"Hayal gücü bilgiden daha önemlidir."

ALBERT EINSTEIN, Bilim Üzerine

BİRİNCİ BÖLÜM - KİMDİR SENİN HAYAL GÜCÜN?

Ebedi Dünyaları açmak, İnsanın ölümsüz Gözlerini içeriye, Düşünce Dünyalarına, Tanrı'nın Bağrında sürekli genişleyen Sonsuzluğa, İnsan Hayal Gücüne açmak gibi büyük görevimden geri durmuyorum. - Blake, Kudüs 5:18-20

BAZI KELİMELER uzun süre kullanıldıklarında o kadar çok tuhaf çağrışımlar kazanırlar ki neredeyse hiçbir anlam ifade etmezler. Böyle bir kelime hayal gücüdür. Bu kelime, bazıları birbirine doğrudan karşıt olan her türden fikre hizmet etmek için yapılmıştır. Hayal, düşünce, halüsinasyon, şüphe: Aslında kullanımı o kadar geniş ve anlamları o kadar çeşitlidir ki, hayal kelimesinin ne bir statüsü ne de sabit bir anlamı vardır.

Örneğin, bir adamdan "hayal gücünü kullanmasını" isteriz, bu onun mevcut bakış açısının çok kısıtlı olduğu ve dolayısıyla göreve eşit olmadığı anlamına gelir. Bir sonraki nefeste ona fikirlerinin “saf hayal ürünü” olduğunu söyleyerek fikirlerinin çürük olduğunu ima ediyoruz. Kıskanç veya şüpheci bir kişiden "kendi hayal gücünün kurbanı" olarak söz ederiz, bu da onun düşüncelerinin doğru olmadığı anlamına gelir. Bir dakika sonra bir adamı “hayal gücü adamı” olarak tanımlayarak en büyük saygıyı gösteriyoruz.

Dolayısıyla hayal kelimesinin kesin bir anlamı yoktur. Sözlük bile bize yardım etmiyor. Hayal gücünü şu şekilde tanımlar: (1) zihnin resimleme gücü veya eylemi, yapıcı veya yaratıcı ilke; (2) bir hayal; (3) irrasyonel bir fikir veya inanç; (4) zihinsel yapıyı içeren planlama, planlama veya planlama.

İncillerin ana figürünü insanın hayal gücüyle, günahların bağışlanmasını, hedeflerimize ulaşmayı kaçınılmaz kılan güçle özdeşleştiriyorum.

Her şey O'nun tarafından yapıldı; ve O olmadan yapılan hiçbir şey olmadı. [Yuhanna 1:3]

Dünyada tek bir şey vardır, Hayal gücü ve onun üzerindeki tüm deformasyonlarımız.

Erkekler tarafından hor görülüyor ve reddediliyor; acıların adamı ve acıyı bilen bir adam. [İşaya 53:3]

Hayal gücü gerçeğin kapısıdır.

Blake, "İnsan ya Tanrı'nın gemisidir, ya da toprağın ve suyun bir hayaletidir" dedi. "Doğal olarak o yalnızca Duyulara tabi doğal bir organdır". “İnsanın Ebedi Bedeni Hayal Gücüdür: yani Tanrı'nın kendisidir, İlahi Bedendir. [yod, şin, ayin; sağdan sola]: İsa: Biz Onun Üyeleriyiz”.

Hayal Gücünün Blake'inkinden daha büyük ve daha doğru bir tanımını bilmiyorum. Hayal gücümüz sayesinde, arzu ettiğimiz her şey olma gücüne sahibiz.

Hayal gücü sayesinde dünyadaki şiddeti silahsızlandırıyor ve dönüştürüyoruz. “Çağlardır saklanan gizeme” [Koloseliler 1:26], yani içimizdeki Mesih'in hayal gücümüz olduğuna uyandığımızda, en samimi ilişkilerimiz kadar en sıradan ilişkilerimiz de hayal gücüne dayalı hale gelir.

Daha sonra ancak hayal gücüyle yaşadığımız sürece gerçekten yaşadığımızın söylenebileceğini anlarız.

Bu kitabın, yapmaya gücüm yeten en basit, en açık, en içten çalışma olmasını istiyorum, böylece sizi yaratıcı bir şekilde çalışmaya teşvik edebilirim, böylece "Ölümsüz Gözlerinizi düşünce dünyalarına doğru içeri doğru" açabilirsiniz (William Blake), Yüreğinizin her arzusunu, “hadihazırda hasat edilmek üzere olan beyaz” olgun taneler olarak görürsünüz [Yuhanna 4:35].

Ben onlar yaşama ve daha bol yaşama sahip olsunlar diye geldim. [Yuhanna 10:10]

Mesih'in bize vaat ettiği bereketli yaşamı şimdi deneyimleyeceğiz, ancak Mesih'i hayal gücümüz gibi hissedene kadar bunu deneyimleyemeyiz.

Çağlardan beri saklanan gizem... İçinizdeki Mesih, yücelik umudu, [Koloseliler 1:26,27,] sizin hayal gücünüzdür.

Bu, benim her zaman kendimi daha da derinden kavramaya ve başkalarına da aşılamaya çalıştığım gizemdir.

Hayal gücü bizim kurtarıcımızdır, insandan doğmuş ama insandan doğmamış “Cennetten Gelen Rab”dir [İznik-Konstantinopolis İnancı veya İnancın Sembolü, MS 325/381].

Her insan Meryem'dir ve Mesih'e doğum yapmalıdır.

İsa'nın kusursuz hamileliği ve doğuşu hikayesi insana mantıksız görünüyorsa, bunun nedeni yalnızca biyografi, tarih ve kozmoloji olarak yanlış okunmasıdır ve hayal gücünün modern kaşifleri ona bilinçdışı veya bilinçaltı zihin adını vererek yardımcı olmamıştır.

Hayal gücünün doğuşu ve büyümesi, geleneğin Tanrısından deneyimin Tanrısına kademeli geçiştir. Eğer Mesih'in insanda doğuşu yavaş görünüyorsa, bunun nedeni yalnızca insanın geleneğin rahat ama sahte dayanağından vazgeçmek istememesidir.

Hayal gücünün dinin ilk ilkesi olduğu keşfedildiğinde, kelimenin gerçek anlayışının taşı Musa'nın asasını ve Siyon'un kayasını hissetmiş olacaktır [Yeşaya 28:16; Romalılar 9:33], insanlığın susuzluğunu gidermek için psikolojik anlam taşıyan suyu çıkarır; sunulan kadehi alan ve bu gerçeğe uygun bir hayat yaşayan herkes, psikolojik anlam suyunu bağışlama şarabına dönüştürecektir. Sonra, iyi Samiriyeli gibi [Luka 10:33-35], bunu herkesin yaralarının üzerine dökecekler.

Tanrı'nın Oğlu tarihte ya da herhangi bir dış biçimde bulunamaz. O, ancak Kendisinde varlığının tecelli ettiği kişinin hayali olarak bulunabilir.

Ah, keşke senin yüreğin O'nun doğumu için yemlik olsaydı! Tanrı bir kez daha yeryüzünde bir çocuk olacaktı. [Angelus Silesius, 17. yüzyıl şairi]

İnsan, Tanrı'nın bu biricik Oğlunun uyuduğu bahçedir. Hayal gücünü göğe kaldırarak ve insanları tanrısal boyda giydirerek bu Oğlu uyandırır. Bildiğimizin en iyisinden daha iyisini hayal etmeye devam etmeliyiz.

İnsan, hayali hayata uyandığı anda, Evlatlık sınavını geçmelidir.

“Baba, içimdeki Oğlunu açığa çıkar” [James Montgomery]

ve "Tanrı'nın, Oğlunu bende açığa vurması Tanrı'yı memnun etti". [Galatyalılar 1:15,16]

Evlatlığın en yüce sınavı günahın bağışlanmasıdır. Hayal gücünüzün Tanrı'nın Oğlu Mesih İsa olduğuna dair test, günahı bağışlama yeteneğinizdir. Günah, kişinin hayatta hedefini tutturamaması, idealinin gerisinde kalması, amacına ulaşamaması demektir. Affetmek, insanın idealiyle veya yaşam amacıyla özdeşleşmesi anlamına gelir. Bu, uyanmış hayal gücünün eseridir, en yüce eserdir, çünkü insanın kendi karşıtının doğasına girme ve ondan pay alma yeteneğini sınar.

Zayıf adam ben güçlüyüm desin. [Yoel 3:10]

Mantıksal olarak bu imkansızdır. Yalnızca uyanmış hayal gücü, karşıtının doğasına girebilir ve ondan pay alabilir.

İnsanın hayal gücü olarak İsa Mesih'e dair bu anlayış, şu temel soruları gündeme getiriyor: Hayal gücü, yalnızca benim güçlü olduğumu varsaymamı sağlamak için yeterli bir güç müdür, aynı zamanda tek başına bu fikri gerçekleştirmeye de muktedir midir?

Başka bir yerde veya durumda olmayı arzuladığımı varsayalım. Kendimi böyle bir durum ve yerde hayal ederek onların fiziksel gerçekleşmelerini sağlayabilir miyim? Diyelim ki bu yolculuğa maddi gücüm yetmedi ve mevcut sosyal ve mali durumum, gerçekleştirmek istediğim fikre karşı çıkıyor. Hayal gücü bu arzuları somutlaştırmaya tek başına yeterli olur mu? Hayal gücü aklı kavrar mı? Akıl derken, duyuların gözlemlerinden yapılan çıkarımları kastediyorum.

Gerçeklerin dış dünyasını tanıyor mu? Günlük yaşamın pratik tarzında hayal gücü davranış için eksiksiz bir rehber midir?

Diyelim ki sürekli hayal gücüyle hareket etme yeteneğine sahibim, yani arzumun gerçekleştiği hissini sürdürme yeteneğine sahibim, varsayımım gerçeğe dönüşecek mi?

Ve eğer bu durum gerçeğe dönüşürse, kuluçka dönemi boyunca yaptığım eylemlerin makul olduğunu düşünecek miyim? Hayal gücüm, yalnızca arzunun gerçekleştiği hissini üstlenmek için değil, aynı zamanda bu fikri kendi başına cisimleştirmeye de yetecek bir güce sahip mi?

Zaten olmak istediğim kişi olduğumu varsaydıktan sonra, varsayımımın gerçekleşmesini sağlamak için sürekli olarak kendime makul fikir ve eylemlerle rehberlik mi etmeliyim?

Deneyimler beni, sürekli hayal gücünün her şey için yeterli olduğu ve tüm makul plan ve eylemlerimin sürekli hayal gücü eksikliğimi asla telafi etmeyeceği şeklindeki bir varsayımın, her ne kadar yanlış olsa da, ısrar edilirse gerçeğe dönüşeceğine ikna etti.

İncillerdeki öğretilerin ancak iman yoluyla alınabileceği ve Tanrı Oğlu'nun sürekli olarak insanlarda iman işaretleri, yani kendi hayal güçlerinde iman aradığı doğru değil mi?

söz değil mi

Aldığınıza ve alacağınıza inanın, [Markos 11:24,]

"Olduğunu ve olacağını hayal et" ile aynı mı? Bu, Musa'nın "Görünmeyeni görür gibi katlandığı" hayali bir durum değil miydi [İbraniler 11:27]?

Dayandığı şey kendi hayal gücünün gücü değil miydi?

Gerçek, dış gerçeklere değil, hayal gücünün yoğunluğuna bağlıdır. Gerçekler, hayal gücünün kullanımının veya yanlış kullanımının meyve veren tanıklarıdır.

İnsan hayal ettiği şeye dönüşür. Kendi belirlediği bir geçmişi var. Hayal, ortaya çıkan yoldur, gerçektir, hayattır.

Mantıksal akılla gerçeğe ulaşamayız. Aklı olan doğal insan bir tomurcuk gördüğünde, hayal gücü tamamen açılmış bir gül görür.

Hakikat, gerçeklerin kapsamına alınamaz.

Hayal gücüne dayalı yaşama uyandığımızda, bir şeyi hayal etmenin onu öyle kılmak olduğunu, doğru bir yargının ilgili olduğu dış gerçekliğe uymasının gerekmediğini keşfederiz.

Hayal gücüne sahip insan, Oluş'un duyusal dış dünyasının gerçekliğini inkar etmez, ancak Oluş'un duyusal dış dünyasını meydana getiren gücün, sürekli İmajinasyonun iç dünyası olduğunu bilir. Dış dünyayı ve orada olup bitenleri hayal gücünün iç dünyasının yansımaları olarak görür.

Ona göre her şey, duyusal, akıl sahibi insanın haberi olmadan, insanın hayalinde devam eden zihinsel faaliyetin bir tezahürüdür.

Ancak her insanın bu içsel aktivitenin bilincine varması ve hayal gücünün iç nedensel dünyası ile duyusal dış etkiler dünyası arasındaki ilişkiyi görmesi gerektiğinin farkındadır.

Kendinizi arzularınızın yerine getirildiği durumda hayal edebildiğinizi ve cehaletin inşa ettiği hapishanelerden kaçabildiğinizi keşfetmek harika bir şey.

Gerçek Adam Muhteşem Bir Hayal Gücüdür.

Uyandırılması gereken şey bu benliktir.

Uyuyanları uyandır ve ölümden diril, Mesih sana ışık verecektir. [Efesliler 5:14]

İnsan, hayal gücünün Mesih olduğunu keşfettiği anda, bu seviyede ancak mucizevi olarak adlandırılabilecek eylemleri gerçekleştirir. Ancak insan, hayal gücü olarak Mesih anlayışına sahip olana kadar,

“Sen beni seçmedin, ben seni seçtim” Yuhanna 15:16,

her şeyi hiçbir öznel ilişki olmaksızın saf nesnellik içinde görecektir.

Karşılaştığı her şeyin kendisinin bir parçası olduğunun farkına varmadan, yaşam koşullarını kendisinin seçtiği, bunların kendi zihinsel faaliyetleriyle akrabalık bağıyla ilişkili olduğu düşüncesine isyan eder.

İnsan, gerçekliğin dışarıda değil, kendi içinde olduğuna kesinlikle inanmaya başlamalıdır.

Başkalarının bedenleri ve kendilerine ait bir yaşamları olmasına rağmen, onların gerçekliği sizde kök salmış, sizde bitiyor, tıpkı sizinkinin Tanrı'da bitmesi gibi.

İKİNCİ BÖLÜM - MÜHÜRLÜ TALİMATLAR

Ruh alanının eşiğinde bizi karşılayan ilk güç, hayal gücüdür.
Dr.Franz Hartmann

Hayal gücünün, doğasının ve kurtarıcı işlevinin ilk kez arkadaşım Abdullah'ın öğretileriyle farkına varıldım; ve daha sonraki deneyimler yoluyla, İsa'nın hayal gücünün insana gelişinin bir simgesi olduğunu, O'nun insanda doğuşunun sınavının bireyin günahı bağışlama yeteneği olduğunu öğrendim; yani kendisini ya da başkasını yaşam amacı ile özdeşleştirme yeteneği.

İnsanı amacı ile özdeşleştirmeden, günahın bağışlanması imkansızdır ve yalnızca Tanrı'nın Oğlu günahı affedebilir.

Bu nedenle, akıl ve duyuları bunu inkar etse de, insanın kendisini amacıyla özdeşleştirme yeteneği, Mesih'in onda doğduğunun kanıtıdır.

Görünüşe pasif bir şekilde teslim olmak ve gerçeklerin kanıtları önünde eğilmek, Mesih'in henüz içinizde doğmadığını itiraf etmektir.

Her ne kadar bu öğreti ilk başta beni şok etse de ve itti -çünkü ben ikna olmuş ve samimi bir Hıristiyandım ve o zamanlar Hıristiyanlığın yalnızca doğum sonucu miras alınamayacağını, bilinçli olarak bir yaşam biçimi olarak benimsenmesi gerektiğini bilmiyordum- daha sonra vizyonlar, mistik vahiyler aracılığıyla çaldı ve pratik deneyimler anlayışıma girdi ve yorumunu daha derin bir ruh halinde buldum. Ama şunu da itiraf etmeliyim ki, her zaman olduğu gibi kabul edilen şeylerin sarsıldığı zorlu bir dönem bu.

Şu muhteşem binaları görüyor musun? Yere atılmayacak taş üstünde taş kalmayacak. Markos 13:2

Psikolojik anlam suyunu içtikten sonra tek bir gerçek anlayış taşı bile kalmayacaktır.

Doğal din tarafından inşa edilen her şey zihinsel ateşin alevlerine atılır. Yine de, Mesih İsa'yı anlamanın, İncillerin ana karakterini insanın hayal gücüyle özdeşleştirmekten daha iyi bir yol var mı? Hayal gücünüzü bir başkası adına sevgiyle çalıştırdığınız her seferde, kelimenin tam anlamıyla Tanrı'yı insana aracılık ettiğinizi ve dolayısıyla beslediğinizi ve beslediğinizi bilerek, İsa Mesih'i giydirdiğinizi ve ne zaman bir başkasına karşı kötülüğü hayal ettiğinizde, kelimenin tam anlamıyla Mesih İsa'yı dövdüğünüzü ve çarmıha gerdiğinizi mi düşünüyorsunuz?

İnsanın her hayali, İsa'nın kurumuş dudaklarına ya bir bardak soğuk su ya da sirkeli süngerdir.

Hiçbiriniz komşusuna karşı yüreğinizde kötülük hayal etmesin, diye uyardı peygamber Zekeriya (8:17).

İnsan bu tavsiyeye kulak verdiğinde, Adem'in dayattığı uykudan Tanrı'nın Oğlu'nun tam bilincine uyanacaktır. O dünyadadır ve dünya O'nun tarafından yapılmıştır ve dünya O'nu tanımıyor [Yaklaşık, Yuhanna 1:10]: İnsanın Hayal Gücü.

Kendime birçok kez şunu sordum: "Eğer hayalim Mesih İsa ise ve Mesih İsa için her şey mümkünse, benim için de her şey mümkün müdür?"

Tecrübe sayesinde şunu anladım ki, kendimi hayattaki amacımla özdeşleştirdiğimde, o zaman Mesih içimde uyanır.

Mesih her şeye yeter. [“Çünkü Tanrılığın tüm doluluğu bedensel olarak O'nda bulunuyor ve siz, tüm yönetimin ve gücün başı olan O'nda tamamlandınız”, Koloseliler 2:9,10; “Lütfum sana yeter”, 2Korintliler 12:9]

Tekrar alabilmek için canımı veririm. Onu benden hiç kimse alamaz, ama ben onu Kendimden bırakırım. Yuhanna 10:17,18

Yaşadığım her şeyin kendi inanç standartlarımın sonucu olduğunu bilmek ne büyük bir rahatlık; kendi koşullar ağının merkezi olduğumu ve ben değiştikçe dış dünyamın da değişmesi gerektiğini!

Dünya, bilinç durumlarımızın farklılığına göre farklı görünümler sunar.

Bir durumla özdeşleştiğimizde gördüğümüz şey, artık onunla kaynaşmadığımızda görülemez.

Devlet ile insanın inandığı ve doğru olarak kabul ettiği her şey kastedilmektedir.

Akla sunulan hiçbir fikir, zihin kabul etmedikçe kendini gerçekleştiremez.

Bu, kabullenilmeye, özdeşleştiğimiz duruma, şeylerin kendilerini nasıl sunduğuna bağlıdır. Dünyanın göründüğü gibi şekillendirilmesi, hayal gücü ile durumların kaynaşmasında bulunur. Dünya, hayal gücünün kaynaştığı durumların açığa çıkışıdır. İçinde yaşadığımız nesnel dünyayı belirleyen şey, içinden geldiğimiz durumu belirler. Zengin adam, fakir adam, iyi adam, hırsız, dünyaya bakış açıları gereği böyledirler. Bu durumların arasındaki ayrım, bu adamların dünyaları arasındaki ayrımlara bağlıdır. Bireysel olarak o kadar farklı ki bu aynı dünya. Eşleştirilmesi gereken iyi adamın eylemleri ve davranışları değil, bakış açısıdır.

İç durum değişmediği sürece dış reformlar işe yaramaz.

Başarı, başarılının dışsal hareketlerini taklit etmekle değil, doğru içsel hareketlerle ve içten konuşmakla elde edilir.

Eğer kendimizi bir devletten koparırsak, ki her an kopabiliriz, o birliğin sağladığı koşullar ve koşullar ortadan kalkar.

1933 sonbaharında New York'ta Abdullah'a bir sorunla ilgili olarak yaklaştım. Bana basit bir soru sordu: "Ne istiyorsun?"

Ona kışı Barbados'ta geçirmek istediğimi ama parasız olduğumu söyledim. Kelimenin tam anlamıyla bir nikelim yoktu.

“Eğer kendinizi Barbados'ta hayal ederseniz” dedi, “Barbados'u düşünmek yerine o bilinç düzeyinde düşünüp dünyaya bakarsanız, kışı orada geçirirsiniz.

Oraya ulaşmanın yolları ve araçlarıyla kendinizi meşgul etmemelisiniz, çünkü halihazırda Barbados'ta bulunmanın bilinç durumu, hayal gücünüz tarafından işgal edilirse, kendisini gerçekleştirmeye en uygun araçları tasarlayacaktır.

İnsan, kendisini görünmez hallere adayarak, hayal gücünü kendisinden başka olduğunu bildiği şeylerle birleştirerek yaşar ve bu birliktelik içinde o kaynaşmanın sonuçlarını yaşar. Yaşananların doğal yaşamlarını sürdürdüğü durumdan kopmadıkça, hiç kimse sahip olduklarını kaybedemez.

Abdullah bana, "Kendinizi tam olarak arzunuzun yerine getirildiği durumda hayal etmelisiniz ve dünyayı Barbados'tan izlerken uykuya dalmalısınız" dedi.

Gözlem yoluyla tanımladığımız dünya, kendimize göre tanımladığımız gibi olmalıdır.

Hayal gücümüz bizi arzu edilen duruma bağlar.

Ama hayal gücünü, sonu düşünen bir izleyici gibi değil, sondan düşünen bir katılımcı olarak ustaca kullanmalıyız.

Aslında hayal gücümüzle orada olmalıyız.

Bunu yaparsak öznel deneyimimiz nesnel olarak gerçekleşecektir.

"Bu sadece bir hayal değil" dedi, "deneyimle kanıtlayabileceğiniz bir gerçek."

Gerçekleşen dileğe girme çağrısı, sondan itibaren düşünmenin sırrıydı. Düşündüğünüz sürece her durum "sadece olasılık" olarak zaten oradadır, ancak onun üzerinden düşündüğünüzde son derece gerçektir. Sondan itibaren düşünmek Mesih'in yoludur.

Düşüncelerimi duyu sınırlarının ötesine, mevcut durumumun varlık kazandırdığı yönün ötesine, halihazırda Barbados'ta olma ve dünyaya bu bakış açısından bakma hissine doğru odaklayarak tam orada ve o anda başladım.

İnsanın uykuya dalarken dünyaya bakış açısının önemini vurguladı. Bütün peygamberler, Tanrı'nın sesinin esas olarak insan tarafından rüyalarda duyulduğunu iddia eder.

Bir rüyada, bir gece görüşünde, insanların üzerine derin bir uyku çöktüğünde, yatakta uyuklarken; sonra insanların kulaklarını açar ve onların talimatlarını mühürler. [Eyub 33:15,16]

O gece ve onu takip eden birkaç gece boyunca, babamın Barbados'taki evinde olduğumu zannederek uyuyakaldım. Bir ay içinde ağabeyimden, Noel'de aileyi bir araya getirme konusunda güçlü bir istek duyduğunu söyleyen ve benden Barbados'a giden buharlı gemi biletini kullanmamı isteyen bir mektup aldım. Kardeşimin mektubunu aldıktan iki gün sonra yelken açtım ve Barbados'ta harika bir kış geçirdim.

Bu deneyim beni, eğer gebe kalmayı alışkanlık haline getirir ve sonuna kadar düşünürse, insanın istediği her şey olabileceğine ikna etti.

Ayrıca bana, suçu dışsal şeylerin dünyasına atarak artık kendimi affettiremeyeceğimi, iyiliğimin ve kötülüğümün kendimden başka hiçbir şeye bağlı olmadığını, bunun dünyaya nasıl baktığım durumuna bağlı olduğunu gösterdi. kendilerini sunarlar.

Seçiminde özgür olan insan, her zaman akıllıca olmasa da özgürce seçtiği kavramlara göre hareket eder. Akla gelebilecek tüm durumlar bizim seçimimizi ve işgalimizi bekliyor, ancak rasyonelleştirici iradenin hiçbir miktarı bize sahip olmaya değer tek şey olan bilinç durumunu vermez.

Aranacak tek şey yaratıcı imajdır.

Hayal gücünün nihai amacı, günahın sürekli affedilmesi, insanın idealiyle sürekli özdeşleştirilmesi anlamına gelen “İsa'nın ruhunu” içimizde yaratmaktır.

Ancak kendimizi amacımızla özdeşleştirerek onu kaçırdığımız için kendimizi affedebiliriz. Gerisi boşuna emektir. Bu yolda hayal gücümüzü hangi yere veya duruma aktarıyorsak, o yere veya duruma fiziksel olarak da çekileceğiz.

Babamın evinde pek çok konak vardır; öyle olmasaydı sana söylerdim. Sana yer hazırlamaya gidiyorum. Ve eğer gidip size yer hazırlarsam, tekrar gelip sizi Kendime kabul edeceğim; ta ki ben neredeysem siz de orada olasınız. [Yuhanna 14:2,3]

Babamın evinde sanki orada bedenen uyuyormuşum gibi hayalimde uyuyarak, hayal gücümü o hal ile birleştirdim ve o hali bedende de deneyimlemeye zorlandım.

Bu durum benim için o kadar canlıydı ki, hayalimde uyuduğum odaya herhangi bir duyarlı girse babamın evinde görülebilirdim. Bir insan hayal gücünde olduğu yerde görülebilir, çünkü bir insan hayal gücünün olduğu yerde olmalıdır, çünkü hayal gücü kendisidir. Bunu deneyimlerimden biliyorum, çünkü fiziksel olarak yüzlerce kilometre uzaktayken, görülmek istediğim birkaç kişi tarafından görüldüm.

Ben, hayal gücümün ve hislerimin yoğunluğuyla, sadece Barbados'u düşünmek yerine kendimi Barbados'ta hayal ederek ve hissederek, kardeşimi Noel'de aile çemberini tamamlamak için benim varlığımı arzulamaya ikna etmek için uçsuz bucaksız Atlantik'i kat etmiştim.

Sondan, dileğimin gerçekleştiği hissinden yola çıkarak düşünmek, dış neden olarak gerçekleşen her şeyin kaynağıydı; örneğin kardeşimin bana buharlı gemi bileti gönderme dürtüsü; ve sonuç olarak ortaya çıkan her şeyin de nedeniydi.

İyilik ve Kötülük Fikirleri'nde WB Yeats, benim bu deneyimime benzer birkaç deneyimi anlatarak şöyle yazıyor:

Eğer bu tür olayları anlatanların hepsi rüya görmemişse, tarihimizi yeniden yazmalıyız; çünkü tüm insanlar, özellikle de tüm hayal gücü kuvvetli insanlar, sonsuza dek büyüler, gösterişler, yanılsamalar saçıyor olmalı; ve tüm insanlar, özellikle de güçlü bir bencil yaşama sahip olmayan sakin insanlar, sürekli olarak onların gücü altına girmek zorundadır.

Kararlı hayal gücü, baştan sona düşünmek tüm mucizelerin başlangıcıdır.

Size mucizelere sonsuz bir inanç vermek isterdim ama mucize, hayal gücünün ve işlevi hakkında hiçbir bilgisi olmayanların, hayal eserlerine verdikleri isimdir.

Kendini, yerine getirilmiş bir dileğin duygusu içinde hayal etmek, yeni bir duruma girmenin yoludur. Bu, devlete olma niteliğini verir.

Hermes bize şunları söylüyor:

Var olan tezahür eder; olmuş ya da olacak olan tezahür etmemiştir ama ölmemiştir; Çünkü Tanrı'nın ebedi faaliyeti olan Ruh, her şeyi canlandırır.

Gelecek, koşulları akıllıca ve bilinçli bir şekilde yaratacak kişinin hayal gücünde şimdiki zaman olmalıdır.

Vizyonu Varlığa, düşünmeyi düşünceye çevirmeliyiz. Hayal gücü kendini bir durumda merkezlemeli ve dünyaya bu durumdan bakmalıdır. Sondan düşünmek, tatmin edilmiş arzuların dünyasının yoğun bir algısıdır.

İstenilen durumdan düşünmek yaratıcı yaşamaktır.

Bu sondan düşünme yeteneğinin cehaleti esarettir.

İnsanın bağlı olduğu tüm esaretlerin köküdür. Pasif bir şekilde duyuların kanıtlarına teslim olmak, İçsel Benliğin kapasitelerini hafife almaktır.

İnsan, düşünmeyi, işbirliği yapabileceği yaratıcı bir ilke olarak kabul ettiği anda, amacına sadece onu düşünerek ulaşmaya çalışmanın saçmalığından kurtulur.

Tüm amaçları, doyurulmuş arzunun modeline göre inşa edin.

Yaşamın tamamı yalnızca açlığın yatıştırılmasından ibarettir ve insanın dünyayı görebildiği sonsuz bilinç durumları yalnızca bu açlığı gidermenin bir yoludur.

Her devletin organize edildiği prensip, kişisel tatmin tutkusunu giderek daha yüksek deneyim seviyelerine çıkarmak için bir çeşit açlıktır.

Arzu, zihinsel mekanizmanın temel kaynağıdır. Bu kutlu bir şeydir. Bu, doğru ve doğal tatmini bilinç durumuna sahip olan doğru ve doğal bir arzudur.

Ama yaptığım bir şey var; geride kalanları unutup, öncekilere doğru uzanarak hedefe doğru ilerliyorum. [Filipililer 3:13,14]

Hayatta bir amacın olması gerekiyor. Hedefimiz olmayınca sürükleniyoruz. "Benden ne istiyorsun?" [Sana ne yapmamı istiyorsun? Luka 18:41] İncillerin merkezi kişisi tarafından en sık sorulan ima edilen sorudur. Amacınızı belirlerken onu istemeniz gerekir.

Geyik su derelerinin peşinden nasıl özlem duyuyorsa, benim ruhum da senin için öyle öyle diliyor, ey Tanrım. [Mezmurlar 42:1]

İnsanı başarıda başarısızlığa uğratan şey, yaşama bu tutkulu yönelimin eksikliğidir.

Arzu ile düşünmek arasındaki köprünün açılması – ve tatmin – düşünerek – çok önemlidir.

Zihinsel olarak sonu düşünmekten, sondan düşünmeye doğru hareket etmeliyiz.

Bunu akıl asla yapamaz. Doğası gereği duyuların deliliyle sınırlıdır; ama böyle bir sınırlaması olmayan hayal gücü bunu yapabilir.

Arzu, hayal gücü etkinliğinde tatmin olmak için vardır.

Hayal gücü sayesinde insan, duyuların sınırlılığından ve aklın esaretinden kurtulur.

Sonuna kadar düşünebilen insanı durduracak hiçbir şey yoktur. Hiçbir şey onu durduramaz. O, araçları yaratır ve sınırlamaları aşarak Rab'bin giderek daha büyük malikânelerine doğru ilerler.

Ne olduğu ya da ne olduğu önemli değil. Önemli olan "ne istiyor?"

Dünyanın kendi içinde devam eden zihinsel faaliyetin bir tezahürü olduğunu bilir, dolayısıyla düşündüğü amaçları belirlemeye ve kontrol etmeye çalışır.

Sonunda hayalinde yaşar, bedenen de orada yaşayacağından emindir

Tüm güvenini, dileğinin gerçekleşmesi duygusuna verir ve kendisini bu duruma adayarak yaşar, çünkü talih sanatı onu buna teşvik etmektir.

Bethesda havuzundaki adam gibi o da hayal sularının hareketine hazırdır.

Sondan itibaren nasıl düşüneceğini bilen biri için her arzunun olgun tahıl olduğunu bilerek, salt makul olasılığa kayıtsızdır ve sürekli hayal gücü sayesinde varsayımlarının gerçeğe dönüşeceğinden emindir.

Ama her yerdeki insanları sondan itibaren düşünmenin tek yaşam yolu olduğuna nasıl ikna etmek, insanın her faaliyetinde bunu nasıl teşvik etmek, onu hayal kırıklığına uğrayanların telafisi değil de yaşamın doluluğu olarak nasıl ortaya çıkarmak: sorun budur.

Hayat kontrol edilebilir bir şeydir.

O'nun Oğlu olduğunuzu ve düşündüğünüz ve dünyaya baktığınız bilinç durumu sayesinde ne olduğunuzun farkına vardığınızda, dilediğiniz şeyi deneyimleyebilirsiniz.

Oğlum, sen her zaman benimlesin ve sahip olduğum her şey senindir. [Luka 15:31]

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM - İÇ KARAYOLLARI DÜNYA

Ve çocuklar onun içinde mücadele etti... ve Rab ona şöyle dedi: Rahminde iki ulus var ve bağırsaklarından iki tür insan ayrılacak; ve bir halk diğer halklardan daha güçlü olacak; ve büyüğü küçüğüne hizmet edecek. [Yaratılış 25:22,23]

DUALİTE yaşamın doğasında olan bir durumdur. Var olan her şey çifttir. İnsan, doğasında yerleşmiş zıt ilkelere sahip ikili bir yaratıktır. Onun içinde savaşırlar ve hayata karşı düşmanca tavırlar sergilerler. Bu çatışma, genç ya da içsel hayal gücüne sahip insanın, daha yaşlı ya da dışsal duyu insanı üzerindeki üstünlüğünü savunmak için yaptığı ebedi girişim, cennetteki savaş, bitmek bilmeyen mücadelesidir.

İlki son olacak, sonuncusu da birinci olacak. [Matta 19:30]

Benden sonra gelen benden önce tercih edilendir. [Yuhanna 1:27]

İkinci Adam gökten gelen Rab'dir. [1Korintliler 15:47]

İnsan, kendinde başka bir varlığın varlığını hissettiği anda hayali hayata uyanmaya başlar.

Uzuvlarınızda iki ulus yatıyor, doğuştan rakip ırklar; Biri, büyüğün hükümdarlığı sırasında, hangisi daha gençse, hakimiyet kazanacaktır.

Her insanın sahip olduğu dünyaya dair iki ayrı düşünce merkezi veya bakış açısı vardır. Kutsal Kitap bu iki bakış açısının doğal ve ruhsal olduğunu söyler.

Doğal insan, Tanrı'nın Ruhu'nun şeylerini almaz; çünkü bunlar onun için aptallıktır; onları bilemez, çünkü bunlar ruhsal olarak anlaşılır. [1Korintliler 2:14]

İnsanın iç bedeni, öznel deneyim dünyasında, dış fiziksel bedeninin dış gerçeklikler dünyasında gerçek olması kadar gerçektir, ancak iç beden, gerçekliğin daha temel bir bölümünü ifade eder.

İnsanın bu mevcut iç bedeni bilinçli olarak çalıştırılmalı ve yönlendirilmelidir.

İç bedenin uyum sağladığı iç düşünce ve duygu dünyası gerçek yapısına sahiptir ve kendi yüksek uzayında var olur.

İki türlü hareket vardır; biri içe göre, diğeri dışa göre. İç bedene göre olan hareket nedenseldir, dıştaki hareket ise zorlama altındadır. İçsel hareket, kendisine bağlanan dışsal olanı belirler ve dışsala, iç bedenin eylemlerine benzer bir hareket getirir. İçsel hareket, tüm olayların gerçekleşmesini sağlayan güçtür. Dış hareket, iç bedenin hareketinin kendisine uyguladığı zorlamaya tabidir.

İç bedenin eylemleri, arzuyu yatıştırmak için dış bedenin yapması gereken eylemlerle eşleştiğinde, o arzu gerçekleşecektir.

Arzunuzun gerçekleştiğini ima eden bir dramayı zihinsel olarak oluşturun ve onu benliğin hareketini içeren bir drama haline getirin. Dış fiziksel benliğinizi hareketsizleştirin. Tam olarak kestirecekmişsiniz gibi davranın ve hayalinizde önceden belirlenmiş eylemi başlatın.

Eylemin canlı bir temsili, o eylemin başlangıcıdır. Daha sonra uykuya dalarken bilinçli olarak kendinizi sahnede hayal edin. Uykunun uzunluğu önemli değil, kısa bir şekerleme yeterli, ama aksiyonu uykuya taşımak fanteziyi yoğunlaştırıyor aslında.

İlk başta düşünceleriniz çobanı olmayan başıboş koyunlar gibi olabilir. Umutsuzluğa kapılmayın. Dikkatiniz yetmiş kez yedi kez saparsa, onu yetmiş kez yedi kez önceden belirlenmiş rotasına geri getirin, ta ki tamamen bitkinlikten sonra belirlenen yolu takip edene kadar. İçsel yolculuk asla yönsüz olmamalıdır. İç yola çıktığınızda, başlamadan önce zihinsel olarak yaptığınız şeyi yapmaktır. Daha önce gördüğünüz ve kabul ettiğiniz ödüle gidiyorsunuz.

Xanadu'ya Giden Yol'da Profesör John Livingston Lowes şöyle diyor:

Ancak uzun zamandır, bu çalışmanın olgunlaştırarak bir kanaate vardığı, Hayal ve Hayal Gücünün iki güç değil, tek güç olduğu hissine sahibim. Aralarındaki geçerli ayrım, çalıştıkları malzemelerde değil, edimsel gücün yoğunluk derecesinde yatmaktadır. Yüksek gerilimde çalışan yaratıcı enerji asimile olur ve dönüşür; Düşük anahtarda aynı enerji, en yüksek perdede ayrılmaz bir şekilde birleşen görüntüleri bir araya toplar ve boyunduruk altına alır.

Fantezi bir araya gelir, hayal gücü birleşir.

İşte bu teorinin pratik bir uygulaması. Bir yıl önce San Francisco şehrinde yaşayan kör bir kız, kendisini bir ulaşım sorunuyla karşı karşıya buldu. Otobüslerin güzergahının değişmesi, onu evi ile ofisi arasında üç transfer yapmaya zorladı. Bu, yolculuğunu on beş dakikadan iki saat on beş dakikaya uzattı. Bu sorun üzerinde ciddi olarak düşündü ve çözümün araba olduğu kararına vardı. Araba kullanamayacağını biliyordu ama bir araba ile sürülebileceğini hissediyordu. "İç benliğin eylemleri, dış, fiziksel benliğin arzuyu yatıştırmak için yapması gereken eylemlere karşılık geldiğinde, bu arzu gerçekleşecektir" şeklindeki bu teoriyi teste tabi tutarak kendi kendine şöyle dedi: "Burada oturacağım ve hayal edeceğim. ofisime götürülüyorum."

Oturma odasında otururken kendini bir arabada otururken hayal etmeye başladı. Motorun ritmini hissetti. Benzin kokusunu aldığını, arabanın hareketini hissettiğini, sürücünün koluna dokunduğunu ve sürücünün bir erkek olduğunu hissettiğini hayal etti. Arabanın durduğunu hissetti ve arkadaşına dönerek, "Çok teşekkür ederim efendim" dedi.

O da şu cevabı verdi: "O zevk tamamen bana ait."

Daha sonra arabadan indi ve kapıyı kapatırken kapının kapandığını duydu.

Bana hayal gücünü bir arabanın içinde olmaya odakladığını ve kör olmasına rağmen hayali yolculuğundan şehri izlediğini söyledi. Yolculuğu düşünmedi. Yolculuktan ve bunun ima ettiği her şeyden yola çıkarak düşündü. Bu kontrollü ve öznel olarak yönlendirilen amaca yönelik yolculuk onun hayal gücünü tüm potansiyeline yükseltti. Amaçlı içsel harekette bir uyum olduğunu bilerek amacını her zaman önünde tuttu. Bu zihinsel yolculuklarda duygusal bir süreklilik sürdürülmelidir; arzunun tatmini duygusu. Beklenti ve arzu o kadar yoğun bir şekilde birleşmişti ki, bir anda zihinsel bir durumdan fiziksel bir eyleme geçtiler.

İçsel benlik, duygular işbirliği yaptığında en iyi şekilde önceden belirlenmiş rotada hareket eder. İç benliğin ateşlenmesi gerekir ve en iyi şekilde büyük işler ve kişisel kazanç düşüncesiyle ateşlenir. Eylemlerimizden zevk almalıyız.

Art arda iki gün, kör kız hayali yolculuğuna çıktı ve ona gerçekliğin tüm neşesini ve duyusal canlılığını verdi. İkinci hayali yolculuğundan birkaç saat sonra bir arkadaşı ona akşam gazetesinde bir hikaye anlattı. Körlerle ilgilenen bir adamın hikayesiydi. Kör kız onu arayıp sorununu anlattı. Ertesi gün eve dönerken bir bara uğradı ve bar sahibi arkadaşına kör kızın hikâyesini anlatma isteği duydu. Hikâyeyi duyan tamamen yabancı biri, kör kızı her gün evine götürmeye gönüllü oldu. Hikayeyi anlatan adam daha sonra şöyle dedi: "Sen onu evine götürürsen, ben de onu işe götürürüm."

Bu bir yıldan fazla zaman önceydi ve o günden bu yana bu kör kız, bu iki bey tarafından ofisine götürülüyor ve götürülüyor. Artık üç otobüste iki saat on beş dakika harcamak yerine, on beş dakikadan kısa bir sürede ofisinde oluyor. Ve ofisine yaptığı ilk yolculukta, iyi kalpli Samiriyeli'ye döndü ve şöyle dedi: "Çok teşekkür ederim efendim"; ve o, "O zevk tamamen bana ait" diye yanıtladı.

Dolayısıyla hayal gücünün nesneleri, onun için fiziksel tezahürün yalnızca tanık olduğu gerçekliklerdi.

Belirleyici animasyon ilkesi, yaratıcı yolculuktu. Onun zaferi yalnızca onun içsel yolculuğunu bilmeyenler için sürpriz olabilir. Bu hayali yolculuktan dünyayı zihinsel olarak öyle bir berraklıkla görüyordu ki, şehrin her yanı kimlik kazanıyordu.

Bunlar iç hareketler Olumsuz sadece üretmek karşılık gelen dış hareketler: bu, tüm fiziksel görünümlerin altında işleyen yasadır.

Bu çift konumlanma egzersizlerini uygulayan kişi alışılmadık konsantrasyon ve sükunet güçleri geliştirecek ve kaçınılmaz olarak iç ve boyutsal olarak daha büyük dünyada uyanık bilinçliliğe ulaşacaktır.

Güçlü bir şekilde gerçekleştirerek arzusunu yerine getirdi, çünkü şehre arzusunun gerçekleştiği hissinden bakarak arzulanan durumu eşleştirdi ve uyuyan adamların Tanrı'dan istediklerini kendisine verdi.

Arzunuzu gerçekleştirmek için, duyuların delilleri dışında, hayalinizde, nefsin hareketini içeren, arzunuzun gerçekleşmesini ima eden bir eylemin başlaması gerekir. Ne zaman dış benliğin arzuyu yatıştırmak için yaptığı eylem olursa, o arzu gerçekleşecektir.

Görünen her nesnenin hareketi, bedenin dışındaki şeyler tarafından değil, içeriden dışarıya doğru işleyen, içindeki şeyler tarafından sağlanır.

Yolculuk kendi içindedir. İç dünyanın otoyollarında seyahat ediyorsunuz. İçsel hareket olmadan herhangi bir şeyi ortaya çıkarmak imkansızdır. İçsel eylem içe dönük bir duyumdur. Hedefinizi gerçekleştirdiğinizi ima eden bir dramayı zihinsel olarak kurgularsanız, sonra gözlerinizi kapatıp düşüncelerinizi içeriye bırakırsanız, hayal gücünüzü her zaman önceden belirlenen eyleme odaklar ve o eyleme katılırsanız, kararlı bir varlık haline gelirsiniz. .

İçsel eylem her şeyi kendi doğasına göre düzenler.

Deneyin ve arzu edilen bir idealin formüle edildikten sonra mümkün olup olmadığını görün, çünkü yalnızca bu deney süreciyle potansiyellerinizi gerçekleştirebilirsiniz.

Bu yaratıcı prensip bu şekilde gerçekleştiriliyor. Yani amaçlı yaşamanın ipucu, hayal gücünüzü, iç dünyada hareketi başlatacak ve deneyimleyecek kadar farkındalık ve hassasiyetle, tatmin edilmiş arzunun eylemine ve hissine odaklamaktır.

Fikirler ancak hissedilirse, içsel hareketi uyandırırlarsa etki eder. İçsel hareket kendi kendine motivasyonla, dışsal hareket ise zorlamayla koşullanır.

Ayağının tabanı nereye basarsa, sana da aynısını veriyorum. [Yeşu 1:3]

ve şunu unutmayın: Tanrınız Rab aranızda çok güçlüdür. [Sefanya 3:17]

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM - BUDAMA MAKASLARI REVİZYON

İkinci Adam Cennetten gelen Rab'dir. [1Korintliler 15:47]

Asla tırtıl demeyecek. "Lahanalarımızda olması gerektiği gibi bir sürü kelebek var, Saf" diyecek.

“Kış geldi” demeyecek.

“Yaz uyuyor” diyecek.

Ve Kester'ın buna darbenin başlangıcı demeyeceği kadar küçük ve hüzünlü renkli bir tomurcuk yok.

Mary Webb, Değerli Felaket

Düzeltmenin veya iyileştirmenin ilk eylemi her zaman “gözden geçirmektir”. İnsan kendinden başlamalıdır. Değişmesi gereken kişinin tutumudur.

Ne olduğumuzu yalnızca biz görebiliriz. Emerson

Günü her gün, keşke yaşamış olsaydınız gibi yeniden yaşamak, sahneleri ideallerinize uyacak şekilde revize etmek çok sağlıklı ve verimli bir egzersizdir.

İçin misal, sanmak bugünün posta getirildi hayal kırıklığı yaratan bir haber. Mektubu gözden geçirin. Bunu zihinsel olarak yeniden yazın ve almayı dilediğiniz haberlere uygun hale getirin. Daha sonra, revize edilmiş mektubu hayalinizde tekrar tekrar okuyun. Revizyonun özü budur ve revizyon, yürürlükten kaldırılmayla sonuçlanır.

Tek gerekli olan, dikkatinizi, gözden geçirilmiş eyleme tamamen kapılmanızı sağlayacak şekilde ve yoğunlukta uyandırmaktır. Bu yaratıcı egzersizle duyularınızın genişlediğini ve arıtıldığını deneyimleyecek ve sonunda vizyona ulaşacaksınız.

Ancak bu alıştırmanın nihai amacının, günahın sürekli bağışlanması olan “İsa'nın Ruhu”nu içinizde yaratmak olduğunu her zaman hatırlayın.

Motivasyon kendini değiştirmek olduğunda, farklı bir şey olmak için samimi bir istek olduğunda, ideal aktif bağışlama ruhunu uyandırma özlemi olduğunda, revizyon büyük önem taşır.

Hayal gücü olmadan insan günahın varlığı olarak kalır.

İnsan ya hayal gücüne doğru ilerler ya da duyularının tutsağı kalır. Hayal gücüne doğru ilerlemek affetmektir. Affetmek hayal gücünün yaşamıdır. Yaşama sanatı affetme sanatıdır

Bağışlama aslında günün gözden geçirilmiş versiyonunu hayalinizde deneyimlemek, bedende deneyimlemeyi dilediğiniz şeyleri hayalinizde yaşamaktır.

İnsan gerçekten affettiğinde, yani olayı yaşanması gerektiği gibi yeniden yaşadığında, yeniden doğar.

“Baba, onları affet” yılda bir kez gelen bir rica değil, her gün gelen bir fırsattır. Bağışlama fikri günlük bir olasılıktır ve eğer içtenlikle yapılırsa, insanı varlığın giderek daha yüksek seviyelerine yükseltecektir. Her gün bir Paskalya yaşayacak ve Paskalya, dönüşmüş olarak yükselme fikridir.

Ve bu neredeyse sürekli bir süreç olmalı.

Özgürlük ve bağışlama ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır.

Affetmemek kendimizle savaş halinde olmaktır, çünkü affetme kapasitemize göre özgürüz.

Bağışla, bağışlanacaksın. [Luka 6:37]

Sadece görev veya hizmet duygusuyla değil; affet çünkü sen istiyorsun.

Yollarınız hoşluk yollarıdır ve tüm yollarınız esenliktir. [Özdeyişler 3:17]

Revizyondan zevk almalısınız. Başkalarını ancak onları idealleriyle özdeşleştirme konusunda samimi bir arzuya sahip olduğunuzda etkili bir şekilde affedebilirsiniz. Görevin momentumu yoktur.

Affetmek, dikkati kasıtlı olarak değiştirilmemiş günden uzaklaştırmak ve onu tüm gücüyle ve sevinçle revize edilen güne vermektir. Bir insan günün sıkıntılarının ve sıkıntılarının birazını bile gözden geçirmeye başlarsa, o zaman pratik olarak kendisi üzerinde çalışmaya başlar. Her revizyon kendine karşı bir zaferdir ve dolayısıyla düşmanına karşı bir zaferdir.

Bir adamın düşmanları kendi ev halkıdır, [Matta 10:36,]

ve evi onun ruh halidir. Gününü gözden geçirirken geleceğini de değiştirir.

Bir insan affetme ve gözden geçirme sanatını uyguladığında, görmenin dayandığı sahne ne kadar gerçek olursa olsun, onu hayal gücüyle gözden geçirir ve daha önce hiç tanık olmadığı bir şeye bakar. Herhangi bir revizyon eyleminin içerdiği değişimin büyüklüğü, bu tür bir değişikliğin gerçekçi, yani hayal gücü olmayan insan için tamamen olasılık dışı görünmesine neden olur; fakat Müsrif'in kaderindeki radikal değişikliklerin tümü [Luka 15:11-32] bir "fikir değişikliği" sonucu meydana geldi.

Savaşçının savaştığı savaş, kendi hayal gücünde gerçekleşir. Günü gözden geçirmeyen adam, bu yaşamı dönüştürmek için "İsa'nın Ruhu"nun gerçek emeğinin benzer olduğu o yaşamın vizyonunu kaybetmiştir.

İnsanların size yapmasını istediğiniz her şeyi siz de onlara yapın; çünkü yasa budur. [Matta 7:12]

İşte bir sanatçı arkadaşın kendini affetmesi, acıdan, kırgınlıktan, düşmanlıktan kurtulmasının yolu. Unutkanlık ve affetmenin bizi yeni değerlere kavuşturmasından başka hiçbir şeyin olmayacağını bilerek, kendini hayal gücüne kaptırdı ve duyularının zindanından kaçtı. O yazar

: “Perşembe günü bütün gün sanat okulunda ders verdim. Sadece küçük bir şey günü gölgeledi. Öğleden sonra sınıfıma geldiğimde kapıcının yerleri temizledikten sonra tüm sandalyeleri sıraların üstüne bıraktığını keşfettim. Sandalyeyi aşağı indirdiğimde elimden kaydı ve sağ ayağımın üst kısmına sert bir darbe indirdi. Hemen düşüncelerimi inceledim ve adamı işini düzgün yapmadığı için eleştirdiğimi fark ettim. Yardımcısını kaybettiğinden beri, muhtemelen gereğinden fazlasını yaptığını hissettiğini ve bunun istenmeyen bir hediyenin sıçrayıp ayağıma çarptığını fark ettim. Ayağıma baktığımda hem cildimin hem de naylon çoraplarımın sağlam olduğunu gördüm, bu yüzden her şeyi unuttum.

“O gece yaklaşık üç saattir yoğun bir şekilde bir çizim üzerinde çalıştıktan sonra kendime bir fincan kahve yapmaya karar verdim. Büyük bir şaşkınlık içinde, sağ ayağımı hiçbir şekilde yönetemiyordum ve büyük bir acı veriyordu. Bir sandalyeye atladım ve ona bakmak için terliğimi çıkardım. Ayağın tamamı tuhaf morumsu bir pembe renkteydi, şekli bozulmuş ve kırmızı renkteydi. Üzerinde yürümeyi denedim ve sadece kanat çırptığını fark ettim. Üzerinde hiçbir kontrolüm yoktu. İki şeyden birine benziyordu: Ya sandalyeyi düşürdüğümde bir kemiğim kırılmıştı ya da bir şey yerinden çıkmış olabilirdi.

' 'Ne olduğunu tahmin etmenin faydası yok. Ondan hemen kurtulsan iyi olur.'

Böylece sessizleştim, kendimi ışığa eritmeye hazırdım. Hayal gücümün işbirliği yapmayı reddetmesi beni tamamen şaşırttı. Sadece 'Hayır' dedi.

Bu tür şeyler genellikle resim yaparken olur. 'Neden olmasın?' diye tartışmaya başladım.

Sadece 'Hayır' demeye devam etti.

Sonunda pes ettim ve 'Biliyorsun acı çekiyorum' dedim. Korkmamak için çok çabalıyorum ama patron sensin. Ne yapmak istiyorsun?'

Cevap: 'Yatağa gidin ve günün olaylarını gözden geçirin.'

Ben de 'Tamam' dedim. Ama sana şunu söyleyeyim, eğer ayağım yarın sabaha kadar mükemmel olmazsa, suçlayacak tek şey sensin.'

“Yatak örtülerini ayağıma değmeyecek şekilde ayarladıktan sonra günü gözden geçirmeye başladım. Dikkatimi ayağımdan uzaklaştırmakta zorluk çektiğim için yavaş ilerliyordu. Bütün gün boyunca baktım, sandalye olayına eklenecek hiçbir şey görmedim. Ancak akşamın erken saatlerine geldiğimde kendimi son bir yıldır konuşmamaya özen gösteren bir adamla karşı karşıya buldum. Bu ilk kez olduğunda sağır olduğunu sanıyordum. Onu okul günlerinden beri tanıyordum ama hiçbir zaman 'merhaba' demek ve hava durumu hakkında yorum yapmaktan fazlasını yapmamıştık. Ortak arkadaşlarım bana hiçbir şey yapmadığımı, onun benden hiç hoşlanmadığını söylediğini ve sonunda bunun konuşmaya değmeyeceğine karar verdiğini söyledi. 'Merhaba!' demiştim.

Cevap vermemişti. 'Zavallı adam, ne kadar berbat bir durumdayız. Bu saçma durumla ilgili bir şeyler yapmalıyım' diye düşündüğümü fark ettim.

Böylece hayal gücümde tam orada durdum ve sahneyi yeniden yaptım. Selam dedim!' 'Merhaba!' diye cevap verdi. ve gülümsedi. Artık 'Sevgili Ed' diye düşündüm.

Sahneyi birkaç kez gözden geçirdim ve bir sonraki olaya geçerek günü bitirdim.

“'Şimdi ne yapacağız? ayağımı mı yoksa konseri mi yapacağız?'

Ertesi gün ilk kez sahneye çıkacak bir arkadaşım için harika bir cesaret ve başarı hediyesini eritip paketliyordum ve bu gece ona vermeyi sabırsızlıkla bekliyordum. Hayal gücüm 'Konseri yapalım' derken biraz ciddi görünüyordu. Daha eğlenceli olacak.'

'Ama başlamadan önce mükemmel hayal gücümü bu fiziksel ayağımdan çıkaramaz mıyız?' yalvardım. 'Elbette.'

“Bunun üzerine konserde çok güzel vakit geçirdim ve arkadaşım büyük alkış aldı.

“Şimdiye kadar çok ama çok uykum gelmişti ve projemi yaparken uyuyakalmıştım. Ertesi sabah terliğimi giyerken birdenbire aynı terlikten rengi solmuş ve şişmiş bir ayağı çıkardığımı gösteren hızlı bir anı hayalim geldi. Ayağımı çıkarıp baktım. Her açıdan son derece normaldi. Basamağın üst kısmında sandalyeyle vurduğumu hatırladığım yerde minik pembe bir nokta vardı.

'Ne kadar canlı bir rüyaydı bu!' Düşündüm ve giyindim. Kahvemi beklerken çizim masama doğru yürüdüm ve tüm fırçalarımın dağınık ve yıkanmamış halde durduğunu gördüm. 'Fırçalarını öyle bırakacak kadar sana ne oldu?

'Hatırlamıyor musun? Ayağınız yüzündendi."

Yani sonuçta bu bir rüya değil, güzel bir şifaydı.”

Zorla asla kazanamayacağı bir şeyi revizyon sanatıyla kazanmıştı.

Cennette Tek Yaşam Sanatı Unutmak ve Bağışlamaktır. Özellikle Kadına. – Blake

Hayatımızı göründüğü gibi değil, bu sanatçının vizyonundan, tüm zihinlerin altına gömülmüş, gömülmüş ve günü gözden geçirmemizi bekleyen mükemmelleştirilmiş dünya vizyonundan almalıyız.

Gözümüzle değil gözümüzle gördüğümüzde bir yalana inanmaya yönlendiriliyoruz. Blake'in

Günün tekrarı ve inatla gerçek olduğunu düşündüğü şey artık onun için öyle değildi ve bir rüya gibi sessizce silinip gitmişti.

Kendinizi memnun etmek için günü revize edebilir ve revize edilen konuşma ve eylemleri hayalinizde deneyimleyerek sadece hayat hikayenizin gidişatını değiştirmekle kalmaz, tüm uyumsuzluklarını armoniye dönüştürebilirsiniz.

Düzeltmenin sırrını keşfeden kişi, kendisini sevginin yönlendirmesine izin vermekten başkasını yapamaz.

Pratik yaptıkça etkinliğiniz artacaktır. Revizyon, hakkın kendine uygun gücünü bulmasının yoludur.

“Kötülüğe direnmeyin” [Matta 5:39], çünkü tüm tutkulu çatışmalar özelliklerin değişmesiyle sonuçlanır.

İyilik yapmayı bilip de yapmayan için bu günahtır. [Yakup 4:17]

Gerçeği bilmek için gerçeği yaşamalısınız ve gerçeği yaşamak için içsel eylemleriniz, yerine getirilen arzunuzun eylemleriyle eşleşmelidir.

Beklenti ve arzu bir olmalıdır.

Dış dünyanız yalnızca gerçekleşmiş içsel harekettir.

Revizyon yasasını bilmedikleri için savaşa girenler sürekli olarak yenilgiye uğrarlar.

Yalnızca idealize eden kavramlar gerçeği tasvir eder.

Sizin ideal insanınız onun en gerçek benliğidir. Bu, en derinden yaratıcı olanın, gerçekte en doğrudan uygulanabilir olduğuna kesinlikle inandığım için, sizden yaratıcı bir şekilde yaşamanızı, üzerinde düşünmenizi ve aşkın sözü kişisel olarak sahiplenmenizi rica ediyorum.

“Mesih içinizde, zafer umudu.” [Koloseliler 1:27]

Suçlamayın; sadece çöz.

İnsan ve dünya en güzel hali değil, ama siz düzeltme sanatını uygulayarak cenneti yaratırsınız.

Bu gerçeğin kanıtı yalnızca sizin bu konudaki deneyiminizde bulunabilir.

Günü gözden geçirmeyi deneyin. Asıl meyvemizi revizyonun budama makasına borçluyuz.

BEŞİNCİ BÖLÜM - PARASI CENNET

"Bir şeyin öyle olduğuna dair sağlam bir ikna, onu öyle yapar mı?"

Peygamber şöyle cevap verdi: “Bütün şairler buna inanır. Ve hayal çağlarında, bu sağlam ikna, dağları ortadan kaldırdı: ama çoğu, hiçbir konuda sağlam bir ikna yeteneğine sahip değil.

Blake, Cennet ve Cehennemin Evliliği

Herkes kendi zihninde tamamen ikna olsun. Romalılar 14:5

İKNA yoğun bir dikkat gerektiren içsel bir çabadır.

Sanki duymuş gibi dikkatle dinlemek, çağrıştırmaktır, harekete geçirmektir.

Dinleyerek duymak istediklerinizi duyabilir ve dış kulağın kapsama alanı dışındakileri ikna edebilirsiniz. Bunu yalnızca hayal gücünüzle içe doğru konuşun.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

İç konuşmanızın, yerine getirilmiş arzunuzla eşleşmesini sağlayın. Dışarıdan duymak istediğini, içeride duymalısın.

Dışarıyı kucaklayın ve yalnızca arzusunun gerçekleşmesini ima eden şeyleri duyan biri olun; dünyadaki tüm dış olaylar, arzunuzun nesnel olarak gerçekleşmesine giden bir köprü haline gelecektir.

İç konuşmanız sürekli olarak etrafınızdaki olaylara yazılır.

Bu olayları iç konuşmanızla ilişkilendirmeyi öğrenin, böylece kendi kendinizi eğitmiş olursunuz.

İç konuşmayla, kendinizle yaptığınız zihinsel konuşmalar kastedilmektedir.

Bunlar, oluşun dış dünyasının gürültüsü ve dikkat dağıtıcı unsurları nedeniyle uyanık olduğunuzda duyulmayabilir, ancak derin meditasyon ve rüyada oldukça duyulabilir.

Ama ister duyulsun ister duyulmasın, siz onların yazarısınız ve dünyanızı onların benzerliğine göre şekillendiriyorsunuz.

Göklerde sırları açığa çıkaran ve kral Nebukadnezar'a son günlerde ne olacağını bildiren bir Tanrı var [ve gök senin içindedir]. Rüyan ve yatağının üzerinde başının gördüğü görüntüler bunlardır. [Daniel 2:28]

Gerçekleştirilmiş arzunun öncüllerinden gelen iç konuşma, kendiniz için anlaşılır bir dünya yaratmanın yoludur.

İç konuşmanızı gözlemleyin, çünkü o gelecekteki eyleminizin nedenidir. İç konuşma, dünyaya baktığınız bilinç durumunu ortaya çıkarır.

İç konuşmanızın, gerçekleşen arzunuzla eşleşmesini sağlayın, çünkü iç konuşmanız etrafınızdaki olaylarda tezahür eder.

Eğer bir kimse sözüyle gücendirmiyorsa, o kişi mükemmel bir insandır ve aynı zamanda tüm bedenini dizginleyebilmektedir. İşte, bize itaat etsinler diye atların ağızlarına gem koyarız; ve onların tüm vücutları etrafında dönüyoruz. Şu gemilere de bakın; çok büyük olmalarına ve şiddetli rüzgârlarla sürüklenmelerine rağmen, valinin isteğine göre çok küçük bir dümenle döndürülürler. Yine de dil küçük bir üyedir ve büyük şeylerle övünür. İşte, küçük bir ateşin tutuşturulması ne kadar büyük bir olaydır! [Yakup 3:2-5]

Tezahür etmiş dünyanın tamamı bize Söz'den - İç Konuşma'dan ne kadar faydalandığımızı gösterecek.

İçimizdeki konuşmanın eleştirel olmayan bir gözlemi, dünyaya baktığımız fikirleri bize açığa çıkaracaktır.

İç konuşma hayal gücümüzü yansıtır ve hayal gücümüz de onun kaynaştığı durumu yansıtır. Eğer kaynaştığımız durum yaşamımızın olgusunun nedeni ise, o zaman ne yapacağımızı merak etme yükünden kurtuluruz, çünkü kendimizi amacımızla özdeşleştirmekten başka seçeneğimiz yoktur ve devlet de Özdeşleştiğimiz şey iç konuşmamıza yansıyor, sonra kaynaştığımız durumu değiştirmek için önce iç konuşmamızı değiştirmeliyiz.

Yarının gerçeklerini yaratan şey iç konuşmalarımızdır.

Eski konuşmayı, yozlaşmış yaşlı adamı bir kenara bırakın... ve zihninizin ruhuyla yenilenin... doğrulukla yaratılmış yeni insanı giyin. [Efesliler 4:22-24]

Midemiz gibi zihnimiz de yiyecek değişikliğiyle ıslanır.

Quintilian

Tüm eski mekanik olumsuz içsel konuşmayı bırakın ve tatmin edilmiş arzunun öncüllerinden yola çıkarak yeni, olumlu ve yapıcı bir iç konuşmaya başlayın. İç konuşma başlangıçtır, gelecekteki eylemin tohumlarının ekilmesidir. Eylemi belirlemek için içsel konuşmanızı bilinçli olarak başlatmalı ve kontrol etmelisiniz.

Amacınıza ulaştığınızı ima eden bir cümle oluşturun; örneğin "Dürüstlük ve karşılıklı faydaya uygun, büyük, istikrarlı, güvenilir bir gelirim var" veya "Mutlu bir evliyim", "aranıyorum", "Katkıda bulunuyorum" dünyanın iyiliğine" deyin ve içten içe etkilenene kadar böyle bir cümleyi tekrar tekrar tekrarlayın. İç konuşmamız, içinde yaşadığımız dünyayı çeşitli şekillerde temsil eder.

Başlangıçta Söz vardı. [Yuhanna 1:1]

Ne ekersen onu biçersin. Şuradaki tarlalara bakın! Susam susamdı, mısır mısırdı. Sessizlik ve Karanlık biliyordu! Bir adamın kaderi de böyle doğar.
Asya'nın Işığı [Edwin Arnold]

Bitişler kökenlere sadık kalarak çalışır.

Sevgiyi arayanlar ancak kendi sevgisizliklerini ortaya koyarlar. Ve sevgisiz asla aşkı bulamaz, yalnızca seven aşkı bulur ve asla onu aramak zorunda kalmazlar. DH Lawrence

İnsan olduğu şeyi çeker. Yaşam sanatı, arzunun gerçekleştiği hissini sürdürmek ve şeylerin sana gelmesine izin vermektir, onların peşinden gitmek ya da onların kaçtığını düşünmek değil.

İçinizdeki konuşmayı gözlemleyin ve amacınızı hatırlayın.

Eşleşiyorlar mı?

Hedefinize ulaşmış olsaydınız, sesli olarak söyleyeceğiniz şeyler iç konuşmanızla örtüşüyor mu?

Bireyin iç konuşması ve eylemleri onun yaşam koşullarını kendine çeker.

İçsel konuşmanızı eleştirel olmayan bir şekilde gözlemleyerek iç dünyada nerede olduğunuzu ve iç dünyada nerede olduğunuzun dış dünyada ne olduğunuzu bulursunuz.

İdealler ve iç konuşma eşleştiğinde yeni adamı giyersiniz. Yeni insan ancak bu şekilde doğabilir.

İç konuşma karanlıkta olgunlaşır.

Karanlıktan aydınlığa çıkar. Doğru iç konuşma, idealinizi gerçekleştirdiğinizde sizin yapacağınız konuşmadır. Başka bir deyişle, doyurulmuş arzunun konuşmasıdır.

"Ben ki." [Çıkış 3:14].

Tanrı'nın yalnızca insana ve başka hiçbir ölümlü varlığa bahşettiği iki armağan vardır. Bu ikisi akıl ve konuşmadır; akıl ve konuşma armağanı ölümsüzlüğünkine eşdeğerdir. Eğer bir insan bu iki yeteneği doğru şekilde kullanırsa, ölümsüzlerden hiçbir farkı kalmayacaktır... ve bedenini terk ettiğinde, akıl ve konuşma onun rehberleri olacak ve onlar aracılığıyla o, tanrıların ve ruhların birliğine getirilecektir. mutluluğa ulaştılar. Hermetica, Walter Scott'un çevirisi

Yaşamın koşulları ve koşulları, içsel konuşmanın, katılaşmış sesin resmedilmiş halidir. İç konuşma olayları var etmeye çağırır. Her olayda onun yaşamı ve varlığı olan yaratıcı ses vardır.

Bir insanın inandığı ve doğru olduğunu kabul ettiği her şey, iç konuşmasında kendini gösterir. Bu onun Sözü, onun hayatıdır.

Şu anda kendi içinizde ne söylediğinizi, hangi düşünce ve duygulara razı olduğunuzu fark etmeye çalışın. Yaşam halınıza mükemmel bir şekilde dokunacaklar. Hayatınızı değiştirmek için iç konuşmanızı değiştirmelisiniz, çünkü Hermes'in dediği gibi "yaşam, Söz ve Zihnin birliğidir".

Hayal gücü iç konuşmanızı tatmin olmuş arzuyla eşleştirdiğinde, o zaman kendi içinizde içten dışa doğru düz bir yol olacak ve dışarısı anında sizin için içini yansıtacak ve gerçekliğin yalnızca gerçekleşen içsel konuşma olduğunu bileceksiniz.

Ruhlarınızı kurtarabilecek doğuştan gelen Sözü alçakgönüllülükle kabul edin. [Yakub 1:21]

İnsanoğlunun ilerleyişinin her aşaması, hayal gücünün bilinçli kullanımıyla, iç konuşmasını tatmin olmuş arzusuyla eşleştirmesiyle gerçekleşir.

İnsan onlara tam olarak uymadığı için sonuçlar kesin olmasa da kesindir. Arzunun ısrarla yerine getirildiğini varsaymak, niyetin gerçekleşmesine vesile olur.

İçsel konuşmamızı kontrol edip, onu gerçekleştirdiğimiz arzularımızla eşleştirdiğimizde, diğer tüm süreçleri bir kenara bırakabiliriz. Daha sonra açık bir hayal gücü ve niyetle hareket ederiz.

Dileğimizin gerçekleştiğini hayal ederiz ve zihinsel konuşmaları bu önermeden yola çıkarak sürdürürüz.

Gerçekleştirilen arzunun öncüllerinden kontrollü içsel konuşma yoluyla, görünen mucizeler gerçekleştirilir.

Gelecek şimdi olur ve iç konuşmamızda kendini gösterir.

Gerçekleştirilmiş arzunun iç konuşmasına tutunmak, hayata güvenli bir şekilde demir atmaktır.

Hayatlarımız olaylar yüzünden kesintiye uğramış gibi görünebilir, ancak tatmin olmuş arzunun içsel konuşmasını koruduğumuz sürece asla kesintiye uğramazlar.

Tüm mutluluk, olmak istediğimiz kişi olduğumuzu inşa etmek ve içsel olarak onaylamak için hayal gücünün aktif, gönüllü kullanımına bağlıdır. Amacımızı sürekli hatırlayarak ve kendimizi onunla özdeşleştirerek kendimizi ideallerimizle eşleştiririz. Dileğimizin gerçekleştiği hissini sık sık meşgul ederek amaçlarımızla kaynaşırız.

Başarının sırrı sıklık ve sürekli doluluktur. Bunu ne kadar sık yaparsak o kadar doğal olur. Fantezi toplanıyor. Sürekli hayal gücü birleşir

Hayal gücünün doğru kullanılmasıyla her durumu çözmek mümkündür.

Görevimiz, arzumuzun gerçekleştiğini ima eden doğru cümleyi bulmak ve onunla hayal gücünü ateşlemektir.

Bütün bunlar "hareketsiz küçük sesin" gizemiyle yakından bağlantılıdır.

İç konuşma, hayal gücünün faaliyetlerini, yaşam koşullarının nedenleri olan faaliyetleri ortaya çıkarır.

Kural olarak insan, kendi iç konuşmasının tamamen farkında değildir ve bu nedenle kendisini olayların nedeni değil, kurbanı olarak görür.

Koşulları bilinçli bir şekilde yaratmak için, insanın iç konuşmasını bilinçli olarak yönlendirmesi, "hareketsiz küçük sesi" yerine getirilmiş arzularıyla eşleştirmesi gerekir.

Görülmeyen şeyleri olmuş gibi adlandırır. Romalılar 4:17

Doğru iç konuşma esastır. Sanatların en büyüğüdür.

Sınırlamadan özgürlüğe giden yoldur.

Bu sanatın cehaleti, dünyayı hayret ve merak yeri olması gerekirken, kan ve terin beklendiği bir savaş alanı ve hapishane haline getirmiştir.

Doğru iç konuşma, olmak istediğiniz kişi olmanın ilk adımıdır.

Konuşma zihnin bir görüntüsüdür ve zihin de Tanrı'nın bir görüntüsüdür.

Hermetica, Scott çevirisi

12 Nisan 1953 sabahı eşim, içinden konuşan büyük bir otorite sesiyle uyandı ve şöyle dedi: “Düşüncelerinizi, zamanınızı ve paranızı harcamayı bırakmalısınız. Hayattaki her şey bir yatırım olmalıdır.

“Harcamak israf etmektir, israf etmektir, karşılığı olmadan düzene girmektir. Yatırım yapmak, kâr beklenen bir amaç doğrultusunda planlama yapmaktır. Eşimin bu açıklaması anın önemiyle ilgili. Bu anın dönüşümüyle ilgili. Arzuladığımız şey gelecekte değil, şu anda kendimizdedir.

Hayatımızın her anında sonsuz bir seçimle karşı karşıya kalırız: “Neyiz ve ne olmak istiyoruz?”.

Olmak istediğimiz şey zaten var ama bunu gerçekleştirmek için iç konuşmamızı ve eylemlerimizi ona uydurmamız gerekiyor.

Eğer ikiniz yeryüzünde istedikleri herhangi bir şey konusunda anlaşırsanız, bu onlar için göklerdeki Babam tarafından yapılacaktır. [Matta 18:19]

Önemli olan yalnızca şu anda yapılanlardır.

Şimdiki an geçmişe gitmez. Harcanmış ya da yatırım yapılmış olsun, bizimle yüzleşmek için geleceğe doğru ilerliyor.

Düşünce cennetin parasıdır. Para onun dünyevi sembolüdür.

Her ana yatırım yapılmalıdır ve iç konuşmamız harcadığımızı mı yoksa yatırım yaptığımızı mı ortaya çıkarır.

Şu anda ne düşündüğünüzü ve ne hissettiğinizi akıllıca seçerek, “söylediklerinizden” ziyade içsel olarak “şu anda söylediklerinizle” ilgilenin.

Yanlış anlaşıldığımızı, yanlış kullanıldığımızı, ihmal edildiğimizi, şüphelendiğimizi, korktuğumuzu hissettiğimizde düşüncelerimizi boşa harcıyoruz ve zamanımızı boşa harcıyoruz.

Ne zaman olmak istediğimiz gibi olduğumuzu hissetsek, yatırım yapıyoruz.

Anı olumsuz içsel konuşmaya bırakıp yaşamın kontrolünü sürdürmeyi bekleyemeyiz.

Önümüzde görünüşte geride kalan her şeyin sonuçları var. Son an gitmedi ama yaklaşıyor.

Sözüm bana boşa dönmeyecek, ancak dilediğimi gerçekleştirecek ve onu gönderdiğim şeyde başarıya ulaşacaktır. [İşaya 55:11]

Yaşam koşulları, onları görünür kılan iç konuşmanın boğuk ifadeleridir.

Hermes, "Söz" dedi, "Oğuldur ve Zihin, Sözün Babasıdır. Birbirlerinden ayrı değiller; çünkü yaşam Söz ile Zihnin birliğidir.”

O bizi Hakikat Sözü aracılığıyla Kendisinden uzaklaştırdı. [Yakup 1:18]

Sevgili çocuklar olarak Tanrı'yı örnek alalım, [Efesliler 5:1,]

İdealimizle uyumlu bir dış dünya oluşturmak için iç konuşmamızı akıllıca kullanmalıyız. Rab benim aracılığımla konuştu ve Sözü dilimdeydi. [2Samuel 23:2]

Tanrının ağzı insanın aklıdır. Tanrı'yı yalnızca en iyi şekilde besleyin.

İyi rapor edilen şeyler ne olursa olsun... bunları düşünün. [Filipililer 4:8]

Şimdiki an, bir yatırım için, içten içe doğru kelimeyi söylemek için her zaman tam olarak doğrudur.

Söz size çok yakındır, ağzınızda ve yüreğinizdedir ki onu yapabilirsiniz. Bakın, bugün önünüze hayatı ve iyiliği, ölüm ve kötülüğü, bereket ve laneti koydum. Hayat seç. [Tesniye 30:14,15,19]

Seçtiğiniz şey olarak yaşamı, iyiliği ve bereketi seçersiniz. Beğenin yalnız beğenildiği biliniyor.

İç konuşmanızı bereketlendirin ve güzel raporlar verin.

İnsanın geleceğe dair cehaleti, kendi içsel konuşmasına dair cehaletinin sonucudur. İç konuşması hayal gücünün aynasıdır ve hayali muhalefetin hiçbir zaman iktidara gelmediği bir hükümettir.

Okuyucu "Ya iç konuşma öznel kalırsa ve sevgisi için bir nesne bulamazsa?" diye sorarsa, cevap şudur: İç konuşmanın her zaman kendisini nesneleştirmesi gibi çok basit bir nedenden dolayı öznel kalmayacaktır.

Sinir bozucu, iltihaplı ve insanlığı etkileyen bir hastalık haline gelen şey, insanın içsel kelimeleri tatmin edilmiş arzularla eşleştirme sanatı konusundaki bilgisizliğidir.

İç konuşma hayal gücünü yansıtır ve hayal gücü Mesih'tir.

İç konuşmanızı değiştirin, algı dünyanız değişir. Ne zaman iç konuşma ve arzu çatışsa, iç konuşma her zaman kazanır. İç konuşma kendini nesneleştirdiği için arzuyla eşleştiği takdirde arzunun nesnel olarak gerçekleşeceğini görmek kolaydır. Eğer bu böyle olmasaydı Blake'e şunu söylerdim:

Gerçekleşmemiş arzuları beslemek yerine, bir bebeği beşiğinde öldürmeyi tercih ederim.

Ama deneyimlerimden biliyorum ki, Dil... doğanın gidişatını ateşe verir. [Yakup 3:6]

ALTINCI BÖLÜM - İÇİMDE

Nehirler, Dağlar, Şehirler, Köyler, Hepsi İnsandır ve onların Bağrına girdiğinizde Göklerde ve Yerlerde yürürsünüz, tıpkı kendi Bağrınızda Cennetinizi, Yerinizi ve gördüğünüz her şeyi taşıyormuşsunuz gibi; Her ne kadar Dışarıda görünse de, İçeridedir, bu Ölümlülük Dünyasının sadece bir Gölgesi olduğu Hayal Gücünüzdedir. - Blake, Kudüs

İÇ dünya Blake için uyanık yaşamın dış dünyası kadar gerçekti. Rüyalarına ve vizyonlarına doğadaki formların gerçekleri olarak baktı. Blake her şeyi kendi bilincinin temellerine indirgedi.

Cennetin Krallığı içinizdedir. [Luka 17:21]

Gerçek İnsan, Hayal Gücü Sahibi Adam, tüm varlıklarıyla dış dünyaya yatırım yapmıştır. Çözülmesi çok zor olan dış dünyanın görünürdeki gerçekliği, yalnızca kendi hayalindeki iç dünyanın mutlak gerçekliğinin kanıtıdır.

Beni gönderen Babamın onu çekmesi dışında hiç kimse bana gelemez... Ben ve Babam Biriz. [Yuhanna 6:44; 10:30]

Gözlem yoluyla tanımlanan dünya, gözlemcinin zihinsel aktivitesinin bir tezahürüdür.

İnsan, dünyasının görünür kılınan kendi zihinsel faaliyeti olduğunu, kendisi onu çekmedikçe hiç kimsenin ona gelemeyeceğini ve kendisinden, kendi hayali benliğinden başka değiştirecek kimsenin olmadığını keşfettiğinde, ilk dürtüsü dünyayı yeniden şekillendirmek olur. onun idealinin imajında.

Ancak onun ideali o kadar kolay hayata geçmiyor. Dış disipline uymayı bıraktığı anda, kendisine çok daha katı bir disiplini, idealinin gerçekleşmesinin bağlı olduğu öz disiplini empoze etmesi gerekir.

Hayal gücü tamamen engellenmemiş ve onu kısıtlayacak herhangi bir kural olmaksızın özgürce hareket edebilen bir şey değildir. Aslında tam tersi doğrudur. Hayal gücü alışkanlığa göre seyahat eder

Hayal gücünün tercihi vardır ama alışkanlığa göre seçim yapar. Uyanık ya da uykuda, insanın hayal gücü belirli kalıpları takip etmekle sınırlıdır. İnsanın değişmesi gereken şey, alışkanlığın bu uyuşturucu etkisidir; eğer bunu yapmazsa, geleneklerin felci altında hayalleri solup gidecektir.

İnsandaki Mesih olan hayal gücü, yalnızca mükemmel ve iyi olanı üretme zorunluluğuna tabi değildir. Dış fiziksel benliğe iyiyi veya kötüyü, düzeni veya düzensizliği takip etme konusunda özgür irade bahşederek zorunluluktan mutlak özgürlüğünü kullanır.

Kime hizmet edeceğinizi bugün seçin. [Yeşu 24:15]

Ancak bireyin alışılmış bilincini oluşturacak şekilde seçim yapılıp kabul edildikten sonra, hayal gücü, oluşun dışsal duyusal dünyasını, bireyin alışılmış iç konuşması ve eylemlerinin imgesinde şekillendirerek sonsuz gücünü ve bilgeliğini ortaya koyar.

İdealini gerçekleştirmek için insanın öncelikle hayal gücünün izlediği modeli değiştirmesi gerekir.

Alışkanlık düşüncesi karakterin göstergesidir.

Dış dünyayı değiştirmenin yolu, iç konuşma ve eylemin, tatmin edilmiş arzunun dış konuşma ve eylemiyle eşleşmesini sağlamaktır.

İdeallerimiz enkarne olmayı bekliyor, ancak iç konuşmamızı ve eylemimizi, tatmin edilmiş arzunun konuşması ve eylemiyle eşleştirmediğimiz sürece, onların doğması mümkün değildir.

İç konuşma ve eylem, Tanrı'nın eyleminin kanallarıdır. Bu yollar sunulmadıkça dualarımıza icabet edemez.

İnsanın dış davranışı mekaniktir. İç benliğin davranışının kendisine uyguladığı zorlamaya tabidir ve iç benliğin eski alışkanlıkları, yerlerine yenileri gelene kadar varlığını sürdürür. Dış benliğe kendi varlık gerçekliğine benzer bir şey vermesi, ikinci veya iç insanın kendine özgü bir özelliğidir. İç benliğin davranışındaki herhangi bir değişiklik, buna karşılık gelen dış değişikliklerle sonuçlanacaktır.

Mistik, bilinç değişikliğini “ölüm” olarak adlandırır. Ölümle, hayal gücünün ve onun kaynaştığı durumun yok edilmesini değil, onların birliğinin dağılmasını kastediyor.

Füzyon, birlik olmaktan ziyade birliktir. Böylece o birliğin sağladığı koşullar ortadan kalkıyor. Pavlus Korintoslulara "Ben her gün ölüyorum" dedi [1Korintliler 15:31]. Blake, arkadaşı Crabbe Robinson'a şunları söyledi:

Ölüm gibisi yoktur. Ölüm hayatta olabilecek en güzel şeydir; ama çoğu insan çok geç ölür ve ölmek için çok acımasız bir zaman harcar. Tanrı biliyor ya, komşuları onların ölümden dirilişini asla göremiyor.

İçsel Varoluş insanı hakkında hiçbir şey bilmeyen dış duyu insanı için bu tam bir saçmalıktır. Ancak Blake, ölmeden önceki yıl şunları yazdığında yukarıdakileri oldukça açık bir şekilde ortaya koydu:

William Blake - iyi bir arkadaşlık içinde olmaktan çok memnun olan biri. 28 Kasım 1757'de Londra'da doğdu ve o zamandan beri birkaç kez öldü.

İnsan, hayal gücü olarak Mesih duygusuna sahip olduğunda, Mesih'in neden insanı kurtarmak için ölmesi ve ölümden dirilmesi gerektiğini - neden hayal gücünü mevcut durumundan ayırması ve eğer dirilecekse onu daha yüksek bir kendisine ilişkin kavramla eşleştirmesi gerektiğini anlar. mevcut sınırlarının üstündedir ve böylece kendini kurtarır.

İşte bir “komşunun” şahit olduğu mistik bir ölümün güzel hikayesi.

"Geçen hafta" diye yazıyor "ölümden dirilen", "bir arkadaşım doğuya gitmeyi düşündüğü için bana Noel tatili için dağlardaki evini teklif etti. Bu hafta bana haber vereceğini söyledi. Çok hoş bir sohbet gerçekleştirdik ve Dunne'un okuduğu 'Zamanla Deney' kitabıyla ilgili bir tartışmayla bağlantılı olarak sizden ve öğretilerinizden bahsettim.

“Mektubu Pazartesi günü geldi. Onu elime aldığımda ani bir depresyon hissine kapıldım.

Ancak okuduğumda evi alabileceğimi ve anahtarları nereden alacağımı söyledi. Neşeli olmak yerine daha da depresyona girdim, o kadar ki satır aralarında sezgisel olarak anladığım bir şeyler olması gerektiğine karar verdim. Mektubu açtım ve ilk sayfayı baştan sona okudum ve ikinci sayfaya döndüğümde ilk sayfanın arkasına bir dipnot yazdığını fark ettim. Yıllarca üstesinden gelmeye çalıştığım ve son iki yıldır bunu başardığımı düşündüğüm, karakterimdeki sevimsiz bir özelliğin son derece açık ve sert bir tanımından oluşuyordu.

Ancak burada yine klinik bir kesinlikle tarif edilmişti.

“Şaşırdım ve perişan oldum. Kendi kendime 'Bu mektup bana ne anlatmaya çalışıyor? Tatillerde kendimi çok güzel bir evde gördüğüm için ilk etapta beni evini kullanmaya davet etti. İkinci olarak, benim çizmemden başka aklıma hiçbir şey gelmiyor. Üçüncüsü ise iyi haberlerden başka bir şey duymadım. Dolayısıyla bariz sonuç şu ki, içimdeki bir şey bu mektuba karşılık geliyor ve nasıl görünürse görünsün bu iyi bir haber.' Mektubu tekrar okudum ve bunu yaparken şunu sordum: 'Burada göreceğim ne var?'

Ve sonra gördüm. 'Geçen haftaki konuşmamızdan sonra, sana söyleyebileceğimi hissediyorum...' diye başlıyordu ve sayfanın geri kalanı tohumlu kekteki kuş üzümleri gibi 'kurtçuklar' ve 'eşek arıları' ile süslenmişti. İçimi büyük bir mutluluk duygusu kapladı.

Hepsi geçmişte kaldı. Düzeltmek için bu kadar uğraştığım şey gerçekleşti. Aniden arkadaşımın dirilişimin tanığı olduğunu fark ettim. Stüdyonun etrafında dönüp 'Her şey geçmişte kaldı!' diye bağırıyordum. Halloldu. Teşekkür ederim, bitti!'

Tüm minnettarlığımı büyük bir ışık topu içinde topladım ve onu doğrudan sana fırlattım ve Pazartesi akşamı saat altıdan kısa bir süre sonra bir şimşek çakması gördüysen, işte bu kadardı.

“Artık, yapılması gereken doğru şey olduğu için kibar bir mektup yazmak yerine, açık sözlülüğü için içten teşekkürlerimi sunarak ve evini ödünç verdiği için kendisine teşekkür ederek yazabilirim.

Sevgili hayal gücümü gerçekten Kurtarıcım yapan öğretiniz için çok teşekkür ederim.”

Ve şimdi, herhangi biri ona "İşte, Mesih burada, ya da orada" [Matta 24:23] derse, buna inanmayacak, çünkü Tanrı'nın Krallığının kendi içinde olduğunu ve kendisinin bunu üstlenmesi gerektiğini biliyor. idealinin enkarnasyonunun tüm sorumluluğunu ve ölüm ve dirilişten başka hiçbir şeyin onu bu noktaya getiremeyeceğini.

Kurtarıcısını, sevgili Hayal Gücünü, Tanrı'nın koynunda sonsuza dek genişlediğini buldu.

Tek bir gerçeklik vardır ve o da Mesih’tir – İnsan Hayal Gücü, tüm İnsanlığın mirası ve nihai başarısı,

Öyle ki, biz... sevgiyle gerçeği söyleyerek, her şeyde O'na, yani başa, hatta Mesih'e dönüşebilelim. [Efesliler 4:14,15]

YEDİNCİ BÖLÜM - YARATILIŞ BİTTİ

Ben başlangıç ve sonum, olmamış ve olacak hiçbir şey yok. [Vaiz 3:15 ERV]

BLAKE, tüm olası insan durumlarını "zaten yapılmış" durumlar olarak gördü. Her yönü, her olay örgüsünü ve dramayı, biz onların içinde olmadığımız sürece "sadece olasılıklar" olarak, ancak biz onların içinde olduğumuzda çok güçlü gerçeklikler olarak gördü.

Bu durumları “Los Salonlarının Heykelleri” olarak tanımladı.

Bu nedenle devletleri bu Devletlerdeki Bireylerden ayırın. Devletler değişir ama Bireysel Kimlikler asla değişmez ve sona ermez... Hayal bir Durum değildir. Blake dedi ki:

O, İnsan Varlığının kendisidir. Sevgi ya da Sevgi, hayal gücünden ayrıldığında bir Durum haline gelir.

Bunu hatırlamanın ne kadar önemli olduğunu söylemek neredeyse imkansızdır, ancak bireyin bunu ilk kez fark ettiği an, hayatındaki en önemli andır ve bunun verilebilecek en yüksek teşvik şekli olduğunu hissetmeye teşvik edilmesidir. .

Bu gerçek tüm insanlar için ortaktır, ancak bunun bilinci - ve çok daha fazlası, onun öz bilinci - başka bir konudur. Bu büyük gerçeği -dünyamdaki her şeyin içimde devam eden zihinsel aktivitenin bir tezahürü olduğu ve yaşamımın koşulları ve koşullarının yalnızca benim kaynaştığım bilinç durumunu yansıttığı- idrak ettiğim gün, en büyük gündü. hayatımda çok önemli.

Ancak beni bu kesinliğe getiren deneyim, sıradan varoluştan o kadar uzak ki, bunu anlatmakta uzun süre tereddüt ettim, çünkü bu deneyimin beni zorladığı sonuçları kabul etmeyi mantığımla reddettim. Yine de bu deneyim bana, kendi bilinç durumumun çemberinde en üstün olduğumu ve deneyimlediklerimi belirleyen şeyin, özdeşleştiğim durum olduğunu gösterdi.

Dolayısıyla bunu herkesle paylaşmak gerekir, çünkü bunu bilmek dünyanın en büyük zulmünden, ikinci bir davaya inanmaktan kurtulmaktır.

Ne mutlu yüreği temiz olanlara; çünkü onlar Tanrıyı görecekler. [Matta 5:8]

Hayal gücü ikinci nedenlere olan inançlardan öylesine arındırılmış olanlara ne mutlu ki, hayalin her şey olduğunu ve her şeyin hayal olduğunu bilirler.

Bir gün New York City'deki dairemden sessizce geçmişin uzak bir kırsalına süzüldüm. Büyük bir hanın yemek odasına girdiğimde bilincim tamamen açıldı. New York'ta fiziksel bedenimin yatağımda hareketsiz kaldığını biliyordum.

Ancak burada her zaman olduğum kadar uyanık ve bilinçliydim. Sezgisel olarak, eğer zihnimin faaliyetlerini durdurabilirsem, önümdeki her şeyin donacağını biliyordum. Bu fikir doğar doğmaz deneme dürtüsü beni ele geçirdi. Başımın önce kasıldığını, sonra kalınlaşıp dinginleştiğini hissettim. Dikkatim kristal berraklığında bir odağa yoğunlaştı ve garson yürüyordu ama yürümüyordu. Ve pencereden baktım ve düşen yapraklar düşmedi. Ve yemek yiyen dört kişilik aile yemedi. Yiyeceği kaldırdılar ama kaldırmadılar. Sonra dikkatim rahatladı, gerginlik hafifledi ve birdenbire herkes yoluna devam etti. Yapraklar düştü, garson yürüdü ve aile yemek yedi. Sonra Blake'in “Los Salonlarının Heykelleri” hakkındaki vizyonunu anladım.

Seni hiçbir emek vermediğin şeyi biçmen için gönderdim. [Yuhanna 4:38]

Yaratılış tamamlandı.

Ben başlangıç ve sonum, olmamış ve olacak hiçbir şey yok. [Vaiz 3:15, ERV]

Yaratılış dünyası bitti ve aslı içimizde. Biz yola çıkmadan önce onu gördük ve o zamandan beri onu hatırlamaya, bazı kısımlarını harekete geçirmeye çalışıyoruz. Bunun sonsuz manzarası var. Görevimiz doğru görüşü elde etmek ve dikkatimizi kararlı bir şekilde yönlendirerek onun iç gözün önünden geçmesini sağlamaktır. Doğru sırayı bir araya getirirsek ve onu gerçekliğin tonunu elde edinceye kadar hayal gücümüzde deneyimlersek, o zaman bilinçli olarak koşulları yaratırız.

Bu içsel geçit töreni, bilinçli olarak yönlendirilmesi gereken hayal gücü etkinliğidir. Bir dizi zihinsel dönüşüm yoluyla, halihazırda var olanın giderek artan bölümlerinin farkına varırız ve kendi zihinsel aktivitemizi yaratılışın deneyimlemeyi arzuladığımız bölümüyle eşleştirerek onu etkinleştirir, diriltir ve ona hayat veririz.

Bu deneyimim, dünyayı yalnızca bireysel gözlemcinin zihinsel faaliyetinin bir tezahürü olarak göstermekle kalmıyor, aynı zamanda sonsuz anlar arasındaki dikkat sıçramaları olarak zamanımızın gidişatını da ortaya koyuyor. Sonsuz bir uçurum her iki anımızı ayırıyor.

Dikkatimizin hareketleriyle “Los Salonlarının Heykelleri”ne hayat veriyoruz.

Dünyanın, görülebileceği sonsuz sayıda bilinç durumu içerdiğini düşünün. Bu durumları Tanrı'nın Evi'ndeki odalar veya konaklar olarak düşünün [Yuhanna 14:2] ve herhangi bir evin odaları gibi birbirlerine göre sabittirler.

Ama kendinizi, Gerçek Benliğinizi, Hayali Siz'i, Tanrı'nın Evi'nin yaşayan, hareket eden sakini olarak düşünün.

Her odada, sonsuz olay örgüsü, drama ve halihazırda üzerinde çalışılmış ancak etkinleştirilmemiş durumlarla birlikte Los'un Heykellerinden bazıları bulunur.

İnsan Hayal Gücü girip onlarla birleştiği anda etkinleştirilirler. Her biri belirli zihinsel ve duygusal aktiviteleri temsil eder. Bir duruma girmek için insanın temsil ettiği fikir ve duygulara rıza göstermesi gerekir.

Bu durumlar, insanın deneyimleyebileceği sonsuz sayıda olası zihinsel dönüşümü temsil eder. Başka bir devlete veya konağa taşınmak inanç değişikliğini gerektirir.

Arzu edebileceğiniz her şey zaten mevcuttur ve yalnızca inançlarınızla eşleşmeyi beklemektedir.

Ancak eşleştirilmesi gerekir, çünkü bu onun etkinleştirilebilmesi ve nesnelleştirilebilmesi için gereken tek koşuldur.

Bir devletin inançlarına uymak, bulan arayıştır, kapının açıldığı kapıdır, karşılayan istemektir [Matta 7:8; Luka 11:10]. İçeri girin ve toprağı mülk edin [Çıkış 6:4;8].

İnsan herhangi bir devletin inançlarıyla eşleştiği anda onunla kaynaşır ve bu birlik o devletin entrikalarının, planlarının, dramlarının ve durumlarının harekete geçmesi ve yansıtılmasıyla sonuçlanır.

Bireyin dünyayı gördüğü evi haline gelir. Burası onun atölyesidir ve eğer dikkatliyse, dış gerçekliğin kendi hayal gücünün modeline göre şekillendiğini görecektir.

Bizi hayal kurma konusunda eğitmek amacıyla duyuların sınırlamalarına tabi tutulduk ve etten bedenlere büründürüldük.

Babamızın beklediği şey, hayal gücünün uyanışı, Oğlunun geri dönüşüdür.

Yaratılmış, isteyerek değil, onu yapanın yüzünden kibire maruz bırakılmıştır. [Romalılar 8:20]

Ama Oğul'un zaferi, müsrif çocuğun geri dönüşü bize şunu garanti eder:

yaratık, yozlaşmanın esaretinden Tanrı'nın Oğullarının (çocuklarının) görkemli özgürlüğüne kavuşturulacaktır. [Romalılar 8:21]

Biz bu biyolojik deneyime maruz kaldık, çünkü bedenin kibir ve sınırlamalarına maruz kalmamış, Oğulluktan payına düşeni almamış ve savurganlığa düşmemiş, bu deneyim kabını denememiş ve tatmamış hiç kimse hayal gücünü bilemez. ; ve kafa karışıklığı, insan uyanana ve temelde yaratıcı bir yaşam görüşü yeniden tesis edilip temel olarak kabul edilene kadar devam edecek.

Mesih'in araştırılamaz zenginliklerini vaaz etmeliyim ve dünyanın başlangıcından beri her şeyi İsa Mesih tarafından yaratan Tanrı'da saklanan gizemin paydaşlığının ne olduğunu tüm insanların görmesini sağlamalıyım. [Efesliler 3:8,9]

İçinizdeki Mesih'in sizin hayal gücünüz olduğunu aklınızda tutun.

Dünyamızın görünümü, içinde bulunduğumuz özel durum tarafından belirlendiği gibi, hayal gücümüzü gerçekleştirmeye çalıştığımız ideallerle birleştirerek birey olarak kaderimizi de belirleyebiliriz. Hayatımızın koşulları ve koşulları arasındaki ayrım, bilinç durumlarımız arasındaki ayrım üzerine kuruludur.

Durum seçiminde özgür olan insan, çoğu zaman seçtiği durumdan kurtulmak için haykırır.

Ve o gün, seni seçmiş olduğun kıralın yüzünden feryat edeceksin; ve o gün Rab seni duymayacak. Yine de halk Samuel'in sözlerine uymayı reddetti; ve dediler: Hayır; ama üzerimizde bir kral olacak. [1Samuel 8:18,19]

Hizmet edeceğiniz eyaleti akıllıca seçin. Hayal gücü onlarla birleşene kadar tüm haller cansızdır.

Kabul edilen her şey ışıkla gösterilir; çünkü ortaya çıkan her şey ışıktır, [Efesliler 5:13,]

ve Siz dünyanın ışığısınız, [Matta 5:14,]

rıza gösterdiğiniz fikirlerin tezahür ettirildiği yer.

İdealinize sımsıkı sarılın. Hayal gücünüz dışında hiçbir şey onu sizden alamaz.

İdealinizi düşünmeyin, ondan yola çıkarak düşünün. Gerçekleştirildiğini düşündüğünüz şeyler yalnızca ideallerdir.

İnsan yalnızca ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar (Matta 4:4,)

ve “Tanrının ağzı” insanın zihnidir.

Gerçekleştirmek istediğiniz ideallerin içicisi ve yiyicisi olun. Belirli, kesin bir amacınız olsun, yoksa zihniniz başka yerlere gider ve o, her türlü olumsuz öneriyi yer.

Eğer zihinsel olarak doğru yaşarsanız, geri kalan her şey doğru olacaktır.

Zihinsel beslenmeyi değiştirerek gözlemlenen olayların gidişatını değiştirebilirsiniz.

Ancak zihinsel beslenmenizde bir değişiklik olmadığı sürece kişisel geçmişiniz aynı kalır.

Onayladığınız fikirlerle hayatınızı aydınlatır veya karartırsınız.

Hiçbir şey sizin için beslediğiniz fikirlerden daha önemli değil. Ve düşündüğünüz fikirlerden beslenirsiniz. Eğer dünyanın değişmediğini görüyorsanız, bu, çevrenizi kınamak için ihmal ettiğiniz yeni zihinsel diyete sadakat göstermek istediğinizin kesin bir işaretidir. Yeni ve sürdürülebilir bir tutuma ihtiyacınız var.

Eğer bu anlayışı alışkanlık haline getirirsen, istediğin her şey olabilirsin, çünkü diğerlerini dikkat alanının dışında bırakan herhangi bir fikir, eyleme geçer.

Sürekli olarak geri döndüğünüz fikirler ve ruh halleri, kaynaştığınız durumu tanımlar.

Bu nedenle, dileğinizin gerçekleştiği hissini daha sık yaşamak için kendinizi eğitin. Bu yaratıcı bir sihirdir. İstenilen durumla füzyona doğru çalışmanın yoludur.

Dileğinizin daha sık gerçekleştiği hissini varsayarsanız, kaderinizin efendisi olursunuz, ancak ne yazık ki varsayımınızı ara sıra bir saat dışında tamamen dışlarsınız. Dileğinizin gerçekleştiği hissini kendinize gerçekleştirmeye çalışın.

Dileğinizin gerçekleştiği hissini üstlendikten sonra, deneyimi bir kitap gibi kapatmayın, hoş kokulu bir koku gibi yanınızda taşıyın.

Tamamen unutulmak yerine, atmosferde kalmasına izin verin ve etkisini otomatik olarak eylem ve tepkilerinize aktarın. Sık sık tekrarlanan ruh hali, kırılması ya da kontrol edilmesi zor bir ivme kazanır. Bu yüzden beslediğiniz duygulara dikkat edin. Alışılmış ruh halleri, kaynaştığınız durumu ortaya çıkarır.

Gerçekleştirmek istediğiniz sonu düşünmekten, sondan düşünmeye geçmek her zaman mümkündür.

Ama asıl önemli olan sondan düşünmektir, çünkü düşünceyle birleşmek ya da kaynaşmak anlamına gelir: Oysa sonu düşünürken her zaman özne ve nesne vardır; düşünen birey ve düşünülen şey. Kendinizi arzunuzun yerine getirildiği durumda hayal etmelisiniz, bu duruma duyduğunuz sevgiyle ve bunu yaparken, ondan yaşamalı ve düşünmelisiniz, daha fazlasını değil. Hayal gücünüzü dileğinizin gerçekleşmesi hissine odaklayarak düşünmekten düşünmeye geçersiniz.

SEKİZİNCİ BÖLÜM - ELMA

ALLAH'IN GÖZÜNDEN

Mesih hakkında ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur? [Matta 22:42]

BU soru size sorulduğunda cevabınız şu olsun: “Mesih benim hayal gücümdür” ve ben

Her şeyin O'nun emrine verildiğini henüz görmedin, [İbraniler 2:8,]

yine de biliyorum ki ben, er ya da geç O'nun kendisinden doğacağı Meryem'im ve eninde sonunda her şeyi Mesih aracılığıyla yapacağım [Filipililer 4:13].

Mesih'in doğuşu, içsel veya İkinci insanın uyanışıdır. Bilinçli olsak da olmasak da kişinin kendi içindeki zihinsel faaliyetinin bilincine varmasıdır.

Mesih'in doğuşu hiç kimseyi uzaklaştırmaz ya da daha önce orada olmayan hiçbir şeyi var etmez. Bu, Tanrı'nın Oğlu'nun insanda ortaya çıkışıdır. Rab “bulutlar içinde gelir” [Markos 13:26, Luka 21:27] peygamberin, içinde uyandığı kişinin başında titreşen altın rengi sıvı ışık halkalarını tanımlamasıdır. Mesih'in içimizde olması gibi, geliş de dışarıdan değil, içimizdendir [Romalılar 8:10; 2Korintliler 13:3; Galatyalılar 2:20; Galatyalılar 4:19; Koloseliler 1:27].

Bu büyük gizem Tanrı, bedende açıkça ortaya çıktı [1Ti. 3:16]

Advent ile başlar ve tapınak olduğunuz Tapınağın temizlenmesinin [1Korintliler 3:17] Hıristiyan gizemlerinin ön saflarında yer alması uygundur:

Cennetin Krallığı içinizdedir. [Luka 17:21]

Advent, varlığınızın gizemini ortaya çıkarmaktır. Eğer “içimizde etkin olan gücün” [Efesliler 3:20] bilinçli kullanımıyla güven içinde, iç konuşmanızı ve içsel eylemlerinizi bilgece, yaratıcı bir biçimde kullanmaya göre yaşanmış bir yaşamla gözden geçirme sanatını uygularsanız, Mesih içinizde uyanacak; eğer inanıyorsanız, güvenin, ona göre hareket edin; Mesih içinizde uyanacaktır. Bu Advent.

Gizem büyüktür, Tanrı bedende tezahür etmiştir. [1 Timoteos 3:16]

Advent'ten itibaren size dokunan, Tanrı'nın gözbebeğine dokunmuş olur. [Zekarya 2:8]

ARAŞTIRMA

Victoria'ya:

bir rüyanın gerçekleşmesi.

Bir kez denizde boş bir zaman diliminde, "mükemmel durum" üzerine meditasyon yaptım ve kötülüğü göremeyecek kadar saf gözlere sahip olsaydım, benim için her şey saf olsaydı ve kınanmadan olsaydım ne olurdum diye merak ettim. Bu ateşli düşünceler içinde kaybolurken, kendimi duyuların karanlık ortamının üzerinde buldum. Duygu o kadar yoğundu ki, kendimi hava kütlesinde ikamet eden ateşten bir varlık gibi hissettim. Ölümle çatışma içinde olan galiplerin coşkusuyla, göksel bir korodan gelen sesler, "O dirildi - O dirildi" şarkısını söylüyordu ve sezgisel olarak onların beni kastettiğini biliyordum.

Sonra gece yürüyormuş gibi oldum. Çok geçmeden antik Bethesda Havuzu olabilecek bir manzarayla karşılaştım, çünkü burada çok sayıda iktidarsız insan yatıyordu - kör, hareketsiz, solmuş - gelenek gereği suyun hareket etmesini değil, beni bekliyordu. . Yaklaştığımda, hiç düşünmeden veya çaba harcamadan, sanki Güzelin Büyücüsü tarafından birbiri ardına şekillendirildiler. Gözler, eller, ayaklar -hepsi eksik olan parçalar- görünmez bir rezervuardan çekilmiş ve içimde fışkırdığını hissettiğim o mükemmellikle uyum içinde şekillenmişti. Her şey mükemmel hale geldiğinde koro, "Bitti" diye sevindi. Sonra sahne dağıldı ve uyandım.

Bu vizyonun mükemmellik fikri üzerine yoğun meditasyonumun sonucu olduğunu biliyorum, çünkü meditasyonlarım her zaman düşünülen durumla birliği sağlar. Kendimi bu fikre o kadar kaptırmıştım ki, bir süre düşündüğüm şeye dönüştüm ve o an kendimi özdeşleştirdiğim yüksek amaç, yüksek şeylerin arkadaşlığını çekti ve vizyonu içsel doğamla uyum içinde şekillendirdi. Birleştiğimiz ideal, fikirlerin çağrıştırılması yoluyla, ana fikre uygun bir drama yaratmak için binlerce ruh halini uyandırarak çalışır.

Ruh halleri ile görme arasındaki bu yakın ilişkiyi ilk kez yaklaşık yedi yaşımdayken keşfettim. İçimde, korkutucu kudretin fırtınalı bir okyanusu gibi hızlanan gizemli bir hayatın farkına vardım. Bu gizli kimlikle ne zaman birleşeceğimi her zaman biliyordum, çünkü bu ziyaretlerin olduğu gecelerde duyularım beklenti içindeydi ve sabah olmadan sonsuzlukla baş başa kalacağımı her türlü şüphenin ötesinde biliyordum. Bu ziyaretlerden o kadar korkuyordum ki, yorgunluktan gözlerim kapanana kadar uyanık yatıyordum. Gözlerim uykuda kapanırken artık yalnız değildim, başka bir varlığa baştan sona vurulmuştum ama yine de onun kendim olduğunu biliyordum. Hayattan daha yaşlı görünüyordu ama bana çocukluğumdan daha yakındı. Bu gecelerde keşfettiğim şeyleri başkalarına empoze etmek için değil, hayatın kanununu arayanlara umut olmak için anlatıyorum.

Beklenti ruh halimin beni bu Büyük Ben ile birleştirmek için bir mıknatıs görevi gördüğünü, korkularımın ise onu fırtınalı bir deniz gibi gösterdiğini keşfettim. Çocukken, bu gizemli benliği olabildiğince hayal ettim ve onunla olan birliğimde, onun görkemini, beni sırılsıklam eden, sonra yuvarlanan ve çaresiz bir dalga gibi fırlatan fırtınalı bir deniz gibi hissettim.

Bir insan olarak Onu sevgi olarak ve kendimi de Onun oğlu olarak düşündüm ve şimdi Onunla birliğimde, ne büyük bir sevgi beni sarıp sarmalıyor! Herkese bir aynadır. O'nu ne olarak algılıyorsak, O bizim için odur.

Evrenin tüm iplerinin çekildiği merkez olduğuna inanıyorum; bu nedenle değerlerimi değiştirdim ve fikirlerimi değiştirdim, böylece artık her şeyin bu tek nedenine dayanacak ve onunla uyum içinde olacaklar. Bana göre, koşulları kendimizle ilgili kavramlarımızla uyum içinde şekillendiren, değişmez gerçekliktir.

Mistik deneyimlerim beni, aradığımız dışsal mükemmelliğe kendimizi dönüştürmekten başka bir yol olmadığına ikna etti.

Kendimizi dönüştürmeyi başardığımızda, dünya gözlerimizin önünde sihirli bir şekilde eriyecek ve dönüşümümüzün onayladığı şeyle uyum içinde kendisini yeniden şekillendirecektir.

İki vizyon daha anlatacağım çünkü bunlar, sevginin ve nefretin yoğunluğu nedeniyle düşündüğümüz şeye dönüştüğümüz yönündeki iddiamın doğruluğunu doğruluyor.

Bir keresinde, kara kara düşünmekten ışıl ışıl parlayan kapalı gözlerimle o ebedi soru üzerine meditasyon yapmıştım: "Ben kimim?" ve yavaş yavaş canlı ışıktan oluşan kıyısız bir denizde kaybolduğumu hissettim, hayal gücüm her türlü ölüm korkusunun ötesine geçiyordu. Bu durumda benden başka hiçbir şey yoktu; sıvı ışıktan oluşan sınırsız bir okyanus. Kendimi hiçbir zaman Varlık'la bu kadar yakın hissetmemiştim.

Bu deneyimin ne kadar sürdüğünü bilmiyorum ama dünyaya dönüşüme, yeniden insan şekline dönüşme hissi eşlik etti.

Başka bir zaman, yatağımda uzanıyordum ve uykumdaymış gibi gözlerim kapalı, Buda'nın gizemi üzerine düşünüyordum. Kısa bir süre sonra beynimin karanlık mağaraları aydınlanmaya başladı.

Kafamdan ateşli, titreşen halkalar halinde yayılan parlak bulutlarla çevrelenmiş gibiydim. Bir süre bu parlak halkalardan başka bir şey görmedim. Sonra gözlerimin önünde kuvars kristalinden bir kaya belirdi. Ben ona bakarken kristal parçalara ayrıldı ve görünmez eller hızla yaşayan Buda'yı şekillendirdi. Bu meditasyon halindeki figüre baktığımda onun kendim olduğunu gördüm. Ben, üzerinde düşündüğüm yaşayan Budaydım. Benim bu canlı görüntümden güneşe benzer bir ışık, patlayana kadar giderek artan bir yoğunlukla parladı. Sonra ışık yavaş yavaş azaldı ve bir kez daha odamın karanlığına geri döndüm.

İnsandan daha kudretli olan bu varlık, giysileri, kristali, ışığı hangi alandan ya da tasarım hazinesinden geliyordu? Eğer gerçek varlıklardan oluşan bir dünyada, kendime gece yürüyormuş gibi göründüğümde, topalların, topalların, körlerin kendi iç doğamla uyum içinde dönüştüğü bir zamanda görüyor, duyuyor ve hareket ediyorsam, o zaman şunu varsaymakta haklı olurum: Fiziksel olandan daha incelikli, fiziksel olandan ayrılabilen ve başka alanlarda kullanılabilen bir bedenim var; çünkü görmek, duymak, hareket etmek ruhani de olsa bir organizmanın işlevleridir. Psişik deneyimlerimin kendi kendime yarattığım bir fantezi olduğu alternatifi üzerinde düşünürsem, tamamen uyanık olduğumda yaşadıklarım kadar gerçek bir dramı zihnimde canlandıran bu daha güçlü benliğe daha az merak duymaya başlarım.

Bu ateşli meditasyonlara tekrar tekrar girdim ve her iki varsayımın da doğru olduğunu hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde biliyorum. Bu toprak formunun içinde ışık dünyasına uyum sağlayan bir beden yer alıyor ve ben onu yoğun meditasyonla sanki bir mıknatısla bu karanlık etten evin kafatasına doğru kaldırdım.

İçimdeki yangınları ilk uyandırdığımda kafamın patlayacağını sandım. Kafatasımın tabanında yoğun bir titreşim oldu, sonra aniden her şey unutuldu. Sonra kendimi hafif bir elbise giymiş ve gümüş rengi elastik bir iple yatakta uyuyan bedene bağlanmış buldum. Duygularım o kadar yüceydi ki, yıldızlara bağlı olduğumu hissettim. Bu giysiyle dünyadan daha tanıdık olan kürelerde dolaştım ama tıpkı yeryüzünde olduğu gibi koşulların doğamla uyum içinde şekillendiğini gördüm. “Kendi kendine oluşan fantezi” dediğinizi duyar gibiyim. Dünyadaki şeylerden daha fazlası değil.

Ben, kendimi insan olarak tasavvur eden ve kendi benlik kavramımın benzerliği ve imgesinde dünyalar oluşturan ölümsüz bir varlığım.

Ne olduğumuzu hayal ediyoruz. Hayal gücümüzle bu yaşam rüyasını yarattık ve hayal gücümüzle o ebedi ışık dünyasına yeniden girecek, dünyayı hayal etmeden önceki halimize döneceğiz.

İlahi ekonomide hiçbir şey kaybolmaz. Bir şeyin doğal yaşamının olduğu alandan iniş dışında hiçbir şeyi kaybedemeyiz.

Ölümün dönüştürücü bir gücü yoktur ve burada ya da orada olsak da etrafımızdaki dünyayı hayal gücümüzün ve duygu yoğunluğumuzla şekillendirir, kendimize dair sahip olduğumuz kavramlarla hayatımızı aydınlatır ya da karartırız. Bizim için hiçbir şey kendimizle ilgili anlayışımızdan daha önemli değildir ve bu özellikle içimizdeki derin, gizli Olan kavramımız için geçerlidir.

Bilseler de bilmeseler de bize yardım edenler ya da engel olanlar, dış koşulları iç doğamızla uyum içinde şekillendiren kanunun hizmetkarlarıdır.

Her ne kadar amacına ulaşmak için maddi aracıları kullansa da, bizi özgürleştiren ya da kısıtlayan şey, kendimiz hakkındaki anlayışımızdır.

Hayat, dış dünyayı zihnimizin iç düzenlemesini yansıtacak şekilde şekillendirdiği için, aradığımız dış mükemmelliğe kendimizi dönüştürmekten başka bir yol yoktur.

Dışarıdan yardım gelmez; gözlerimizi kaldırdığımız tepeler iç sıradaki tepelerdir.

Bu nedenle tek gerçekliğe, tüm fenomenlerin açıklanabileceği tek temele yönelmemiz gereken yer kendi bilincimizdir. Bize yalnızca kendi doğamızda olanı vereceği konusunda bu yasanın adaletine kesinlikle güvenebiliriz.

Kendimize dair kavramımızı değiştirmeden önce dünyayı değiştirmeye çalışmak, şeylerin doğasına karşı mücadele etmektir. Önce içsel bir değişim olmadıkça dışsal bir değişim olamaz. İçerisi nasılsa dışarısı da öyle. Arzulanan değişimi gerçekleştirmek için fiziksel araçları ve argümanları kullanmak yerine, kendimizi zaten olmak istediğimiz gibi, zihinsel bir büyüklük atmosferinde yaşarken hayal etmemiz gerektiğini öne sürerken felsefi kayıtsızlığı savunmuyorum.

Bilinç değişikliği olmadan yaptığımız her şey, yüzeylerin nafile yeniden ayarlanmasından başka bir şey değildir. Ne kadar çalışırsak çalışalım ya da mücadele edersek edelim, bilinçaltı varsayımlarımızın doğruladığından fazlasını alamayız.

Başımıza gelen herhangi bir şeye karşı çıkmak, varlığımızın kanununa ve kendi kaderimiz üzerindeki hükümdarlığımıza karşı çıkmaktır.

Hayatımın koşulları, kendi ruhum tarafından varlığımın büyülü bir deposundan fırlatılmayacak kadar kendimle ilgili anlayışımla çok yakından bağlantılı.

Bu olaylar bana acı veriyorsa, bunun nedenini kendi içimde aramalıyım çünkü oraya buraya hareket ediyorum ve kendimle ilgili kavramımla uyumlu bir dünyada yaşamak için yaratılıyorum.

Yoğun meditasyon, düşünülen durumla bir birlik sağlar ve bu birlik sırasında vizyonlar görür, deneyimler yaşar ve bilinç değişikliğimize uygun davranırız. Bu da bize bilinç dönüşümünün çevre ve davranış değişikliğiyle sonuçlanacağını gösteriyor.

Bununla birlikte, bir durumdan diğerine geçerken bilincimizdeki sıradan değişiklikler dönüşüm değildir, çünkü bunların her biri çok hızlı bir şekilde ters yönde bir başkası tarafından takip edilir; ama ne zaman bir devlet rakiplerini kesin olarak sınır dışı edecek kadar istikrarlı hale gelirse, o zaman bu merkezi alışılmış devlet, karakteri tanımlar ve gerçek bir dönüşümdür. Dönüştüğümüzü söylemek, daha önce bilincimizde çevresel olan fikirlerin artık merkezi bir yer alması ve enerjimizin alışılagelmiş merkezini oluşturması anlamına gelir.

Tüm savaşlar, şiddetli duyguların zihinsel yeniden düzenlemeleri hızlandırmada son derece güçlü olduğunu kanıtlıyor. Her büyük çatışmayı, görünüşte çatışmanın uğruna yürütüldüğü ideallerin suya gömüldüğü bir materyalizm ve açgözlülük dönemi izlemiştir.

Bu kaçınılmazdır çünkü savaş nefreti uyandırır ve bu da bilincin ideal düzleminden çatışmanın sürdürüldüğü düzeye inmesine neden olur.

Eğer ideallerimiz konusunda da, hoşlanmadığımız şeyler konusunda heyecanlandığımız kadar heyecanlansaydık, şimdi nefretlerimizin düzeyine indiğimiz kadar kolay bir şekilde ideallerimiz düzlemine de yükselirdik.

Sevgi ve nefretin sihirli bir dönüştürücü gücü vardır ve bunların uygulanmasıyla, düşündüğümüz şeye benzer hale geliriz. Nefretin yoğunluğuyla, düşmanlarımızda hayal ettiğimiz karakteri kendimizde yaratırız. Nitelikler ilgi eksikliğinden dolayı ölür, bu nedenle, özgür olacağımız duruma doğrudan saldırılar yerine, "küller için güzellik ve yas için sevinç" [İşaya 61:3] hayal ederek sevimsiz durumları ortadan kaldırmak en iyisidir.

“Ne güzel ve iyi bir şey varsa, bunlar üzerinde düşünün” [Filipililer 4:8], çünkü biz uyum içinde olduğumuz kişi oluruz.

Benlik kavramımız dışında değişen hiçbir şey yok.

İnsanlık, birçok biçimine ve yüzüne rağmen tek bir varlıktır ve onda yalnızca rüya görürken kendi varlığımızda bulduğumuz gibi görünürde bir ayrılık vardır.

Rüyalarda gördüğümüz resimler ve durumlar, kendi hayal gücümüzün yaratımlarıdır ve kendimizden başka bir varlıkları yoktur. Aynı şey, bu yaşam rüyasında gördüğümüz resimler ve koşullar için de geçerlidir. Kendimizle ilgili kavramlarımızı açığa çıkarırlar. Benliği dönüştürmeyi başardığımızda, dünyamız çözülecek ve değişimimizin onayladığı şeyle uyum içinde kendisini yeniden şekillendirecektir.

Büyük bir dikkatle incelediğimiz evren bir rüyadır ve biz rüyanın hayalperestleri, ebedi hayalperestler, sonsuz olmayan rüyalar görürüz. Bir gün, Nebuchadnezzar gibi biz de iblislerle savaştığımız rüyadan, kabustan uyanacağız ve ebedi evimizden gerçekten hiç ayrılmadığımızı anlayacağız; rüyalarımız dışında hiç doğmadığımızı ve asla ölmediğimizi.

SON.